

HALADJIAN FRÈRES MOD KOMMISSIONEN
RETTENS DOM (Første Afdeling)
27. september 2006*

I sag T-204/03,

Haladjian Frères SA, Sorgues (Frankrig), ved avocat N. Coutrelis,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Whelan og O. Beynet,
som befuldmægtigede, bistået af avocat D. Waelbroeck,

sagsøgt,

støttet af:

Caterpillar, Inc., Peoria, Illinois (De Forenede Stater),

* Processprog: fransk.

Caterpillar Group Services SA, Charleroi (Belgien),

først ved solicitor N. Levy og barrister S. Kingston, derefter ved avocats M. Levy og T. Graf,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 1. april 2003, hvorved klagen indgivet af Haladjian Frères SA mod Caterpillar, Inc. om påståede overtrædelser af artikel 81 EF og 82 EF blev afvist,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne J.D. Cooke og V. Trstenjak,

justitssekretær: fuldmægtig K. Pocheć,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 28. marts 2006,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

A — *De pågældende selskaber*

- ¹ Sagsøgeren, der indgav klagen, er en fransk virksomhed, der i Europa og Afrika importerer og sælger reservedele til byggepladsmaskiner. Virksomhedens primære leverandører befinder sig i den Europæiske Union og USA.
- ² Selskabet Caterpillar, Inc., som klagen er rettet mod, er en amerikansk virksomhed, der fremstiller og sælger byggepladsmaskiner samt dertil hørende reservedele. Salget af disse produkter i Europa og Afrika sker via det schweiziske datterselskab Caterpillar Overseas. I 1990 oprettede Caterpillar Overseas et belgisk datterselskab, benævnt Caterpillar Export Services (CES), med henblik på at styre og kontrollere eksporten af Caterpillars reservedele fra en geografisk zone til en anden.

B — *Administrative procedurer*1. *Proceduren indledt af Kommissionen mod Caterpillar*

- 3 I 1963 anmeldte Caterpillar sin standardaftale vedrørende distribution af virksomhedens produkter i Europa til Kommissionen. Denne anmeldelse er blevet opdateret adskillige gange, bl.a. i 1983 og 1992. Forud for Haladjians klage i oktober 1993 og siden 1990, har andre reservedelsforhandlere indgivet klager over Caterpillar.
- 4 Som følge af disse klager sendte Kommissionen den 12. maj 1993 en klagepunktsmeddelelse til Caterpillar (herefter »klagepunktsmeddelelsen«), hvori virksomheden blev foreholdt at have pålagt en servicekommission ved salg uden for området, anvendt diskriminerende priser og forbudt salg til forhandlere, når disse havde til hensigt at eksportere.
- 5 Den 27. august 1993 tog Caterpillar stilling til klagepunktsmeddelelsen, hvorved virksomheden bestred samtlige påståede overtrædelser.

2. *Den som følge af Haladjians klage indledte procedure*

- 6 Den 18. oktober 1993 fremsatte sagsøgeren for Kommissionen en anmodning i henhold til artikel 3 i Rådets forordning nr. 17: Første forordning om anvendelse af

bestemmelserne i traktatens artikel [81] og [82] (EFT 1959-1962, s. 81), vedrørende Caterpillars påståede overtrædelser af disse bestemmelser (herefter »klagen«).

- 7 Den 25. januar 1994 fremsatte Caterpillar sine bemærkninger til klagen.
- 8 Den 23. maj 1994 fremsatte Haladjian sine kommentarer hertil samt til Caterpillars svar på klagepunktsmeddelelsen.
- 9 I forbindelse med sin undersøgelse foretog Kommissionen den 6. og 7. juli 1995 en inspektion hos visse af Caterpillars europæiske distributører. Den sendte i september 1995 og i februar 1996 endvidere forskellige anmodninger om oplysninger til Caterpillars europæiske distributører, hvoraf de sidste svar blev modtaget i april 1996.
- 10 Haladjian har ligeledes sendt flere skrivelser til Kommissionen for at meddele denne nye dokumenter. Navnlig sendte virksomheden den 11. august 2000 Kommissionen en note, hvori den sammenfattede samtlige de elementer i dens klage, der indgik i sagsakterne.
- 11 Den 19. juli 2001 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en skrivelse i medfør af artikel 6 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2842/98 af 22. december 1998 om høring af parter i visse procedurer efter EF-traktatens artikel [81] og [82] (EFT L 354, s. 18), hvori den meddelte denne om sin hensigt om at afvise klagen (herefter »artikel 6-skrivelsen«).

- 12 Den 22. oktober 2001 tilsendte sagsøgeren Kommissionen sine bemærkninger til artikel 6-skrivelsen.
- 13 Ved beslutning af 1. april 2003 afviste Kommissionen formelt klagen (herefter »den anfægtede beslutning«).
- 14 Ved skrivelse af 8. maj 2003 meddelte Kommissionen Caterpillar, at den efter at have gennemgået selskabets svar på klagepunktsmeddelelsen og de herefter indsamlede oplysninger havde besluttet at trække dens klagepunkter tilbage og henlægge sagen.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 15 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. juni 2003 har sagsøgeren anlagt denne sag.
- 16 Ved skrivelse af 2. oktober, suppleret den 16. oktober 2003, har Caterpillar og Caterpillar Group Services anmodet om at intervenere til støtte for Kommissionens påstande.
- 17 Ved kendelse afsagt den 5. december 2003 af formanden for Rettens Femte Afdeling fik Caterpillar og Caterpillar Group Services tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande, og anmodningen om fortrolig behandling blev accepteret.

18 Caterpillar og Caterpillar Group Services (herefter »Caterpillar«) har den 2. februar 2004 indgivet et fælles interventionsindlæg. Sagsøgeren og Kommissionen har den 22. og 20. april 2004 indgivet deres bemærkninger til interventionsindlægget.

19 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Første Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og med henblik på sagens tilrettelæggelse anmodet Kommissionen om at besvare, hvorledes proceduren mod Caterpillar som følge af klagepunktmeddelelsen blev afsluttet. Ved skrivelse af 8. marts 2006, indleveret til Rettens Justitskontor den 10. marts 2003, har Kommissionen besvaret dette spørgsmål.

20 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i retsmødet den 28. marts 2006.

21 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Intervenienterne tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de omkostninger, som interventionen har påført sagsøgeren.

22 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

23 Intervenienterne har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

A — Indledende bemærkninger om omfanget af Kommissionens forpligtelser i forbindelse med behandling af en klage om tilsidesættelse af artikel 81 EF og 82 EF

24 Indledningsvis har hovedparterne i sagen redegjort for de forpligtelser, der påhviler Kommissionen ved behandlingen af en klage, samt foretaget en gennemgang af de beviser og begrundelser, der kan fordres af denne institution i denne sammenhæng. De har desuden diskuteret omfanget af Rettens kontrol i tilfælde af et sagsanlæg mod en beslutning om at afvise klagen.

- 25 Retten bemærker først og fremmest, at den anfægtede beslutning konkluderer, ved afslutningen af en analyse vedrørende anvendelsen af artikel 81, stk. 1, EF og artikel 82 EF, at de elementer, som Haladjian fremsatte under den administrative procedure, bl.a. som svar på artikel 6-skrivelsen, »ikke gør det muligt at tage klagen til følge«, hvorfor klagen følgelig afvises. Det er i denne sammenhæng, at det skal præciseres, hvilke rettigheder klageren har, og hvilke forpligtelser Kommissionen har i tilfælde af afvisning af en klage om en påstået tilsidesættelse af artikel 81 EF og 82 EF.
- 26 Klageren har en ret til at blive underrettet og til at kommentere Kommissionens begrundelser for at afvise klagen, før en beslutning herom vedtages af denne institution. Forordning nr. 17 og nr. 2842/98, der finder anvendelse i denne sag, giver proceduremæssige rettigheder til de personer, der har indgivet en klage til Kommissionen på grundlag af artikel 3, i forordning nr. 17. Blandt disse rettigheder er den, der er fastsat i artikel 6 i forordning nr. 2842/98, hvorefter Kommissionen, hvis den er af den opfattelse, at der på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, ikke er grundlag for at tage en klage til følge, meddeler klageren grundene hertil og giver vedkommende en frist til at fremsætte sine skriftlige bemærkninger hertil.
- 27 Hverken forordning nr. 17 eller forordning nr. 2842/98 indeholder imidlertid udtrykkelige bestemmelser om, hvorledes en klage skal behandles, og om, hvilke undersøgelsesforpligtelser der i givet fald påhviler Kommissionen (Retten dom af 18.9.1992, sag T-24/90, Automec mod Kommissionen, Sml. II, s. 2223, præmis 72). Det skal herved bemærkes, at Kommissionen ikke er forpligtet til at indlede procedurer med henblik på at fastslå eventuelle overtrædelser af fællesskabsretten (jf. analogt Domstolens dom af 14.2.1989, sag 247/87, Star Fruit mod Kommissionen, Sml. s. 291, på s. 301), og at der blandt de rettigheder, der i henhold til forordning nr. 17 og nr. 2842/98 tilkommer klagerne, ikke består nogen ret til at opnå en endelig beslutning om, hvorvidt den påståede overtrædelse foreligger (Domstolens dom af 18.10.1979, sag 125/78, GEMA mod Kommissionen, Sml. s. 3173, præmis 17 og 18).

- 28 Det er på grundlag af disse principper, at det i retspraksis er anerkendt, at hvis Kommissionen ikke er forpligtet til at udtale sig om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse, kan den heller ikke være forpligtet til at gennemføre en undersøgelse, idet en sådan alene kan have til formål at indhente beviser for eksistensen eller den manglende eksistens af en overtrædelse, som den ikke er forpligtet til at konstatere (dommen i sagen *Automec mod Kommissionen*, præmis 76). Når en sådan undersøgelse alligevel foretages, er der ingen bestemmelse i afledt ret, der giver klageren ret til at kræve, at Kommissionen fortsætter sagens behandling, indtil der er truffet en endelig beslutning om, hvorvidt den påståede overtrædelse foreligger (Domstolens dom af 17.5.2001, sag C-449/98 P, *IECC mod Kommissionen*, Sml. I, s. 3875, præmis 35). Kommissionens skønsbeføjelse i forbindelse med undersøgelsen af klager afhænger ikke af, om sagens behandling befinder sig på et mere eller mindre fremskredent stadium (dommen i sagen *IECC mod Kommissionen*, præmis 37).
- 29 I denne forbindelse har Retten fastslået, at når Kommissionen beslutter at foretage en undersøgelse af en klage, skal den, medmindre der foreligger ganske særlige grunde til at undlade det, foretage undersøgelsen med den fornødne omhu, alvor og grundighed, således at den kan foretage en vurdering med fuldt kendskab til de faktiske og retlige omstændigheder, som klageren har bragt til dens kundskab (Rettens dom af 29.6.1993, sag T-7/92, *Asia Motor France m.fl. mod Kommissionen*, Sml. II, s. 669, præmis 36, og af 21.3.2001, sag T-206/99, *Métropole Télévision mod Kommissionen*, Sml. II, s. 1057, præmis 59).
- 30 Det er i lyset af disse overvejelser, at Retten skal efterprøve, om Kommissionen i den anfægtede beslutning, der afviser klagen, har foretaget en korrekt undersøgelse af de faktiske og retlige omstændigheder, som blev forelagt den til bedømmelse under den administrative procedure. Der bemærkes herved, at domstolskontrollen af de af Kommissionens retsakter, der vedrører komplicerede økonomiske vurderinger, som det er tilfældet med påståede overtrædelser af artikel 81 EF og 82 EF, må begrænses til en efterprøvelse af, om formforskrifter er overholdt, om begrundelsen er tilstrækkelig, om de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, samt om der foreligger en åbenbar vildfarelse eller magtfordrejning (Domstolens dom af 17.11.1987, forenede sager 142/84 og 156/84, *BAT og Reynolds mod Kommissionen*, Sml. s. 4487, præmis 62, og af 15.6.1993, sag C-225/91, *Matra mod Kommissionen*, Sml. I, s. 3203, præmis 23 og 25; samt dommen i sagen *Asia Motor France m.fl. mod Kommissionen*, præmis 33).

B — *Generel præsentation af »CES-systemet«, Haladjians klagepunkter og den anfægtede beslutning*

- 31 Haladjians klage vedrører de ændringer, som Caterpillar siden 1982 har foretaget i sit salgssystem for reservedele med henblik på at begrænse parallelimporten fra USA til Europa.

1. *Beskrivelse af CES-systemet*

- 32 Med henblik på at sælge sine produkter har Caterpillar opdelt verden i forskellige geografiske zoner, bl.a. USA, EF/EFTA-zonen og Afrika, og har betroet salget af virksomhedens byggepladsmaskiner og tilhørende reservedele til 181 selvstændige distributører, der virker i 160 lande. Caterpillar-distributørerne i EF/EFTA-zonen har ikke eneret i deres område. Således har Caterpillar to distributører i Italien (hvoraf Maia er den ene), to distributører i Det Forenede Kongerige (hvoraf Leverton er den ene) og en enkelt i Frankrig (Bergerat).
- 33 Caterpillar fastsætter ingen salgspris for sine distributører. Hver enkelt kan frit fastsætte sine egne priser på baggrund af købsprisen, valutakursudsving, salgsomkostninger og de lokale konkurrenceforhold. I henhold til de under den administrative procedure indsamlede oplysninger er de amerikanske distributørers priser lavere end de europæiske distributørers priser, som igen er lavere end de afrikanske distributørers priser. De europæiske distributørers priser varierer ligeledes betydeligt fra land til land.

34 Indtil 1982 pålagde Caterpillar ingen begrænsninger med hensyn til forsyningen af reservedele fra en geografisk zone til en anden. Forsyningen inden for samme geografiske zone (såsom EF/EFTA) var ligeledes fuldstændig fri for såvel reservedelsforhandlerne som brugerne heraf. I 1982 konstaterede Caterpillar imidlertid, at adskillige forhandlere profiterede af prisforskellen mellem de geografiske zoner ved at importere betydelige mængder fra en zone til en anden. Ifølge Caterpillar kunne denne import skade rentabiliteten for de af virksomhedens distributører, der havde foretaget væsentlige investeringer for at opfylde kravene til en effektiv og konkurrencedygtig distribution af byggepladsmaskiner.

35 I 1982 besluttede Caterpillar at begrænse salget af reservedele fra en zone til en anden (herefter »interzone-salg«). Ved skrivelse af 24. september 1982 meddelte Caterpillar således sine amerikanske distributører, at reservedelene ikke kunne sælges til en forhandler med henblik på eksport. Tilsvarende meddelte Caterpillar ved skrivelse af 15. december 1982 til dens europæiske distributører, at de nævnte reservedele ikke kunne sælges til en forhandler med henblik på eksport uden for USA eller uden for landene i EF/EFTA-zonen.

36 Da disse instrukser ikke blev overholdt, informerede Caterpillar ved skrivelse af 2. februar 1990 sine distributører i hele verden om oprettelsen af Caterpillar Export Services (CES), der skulle styre og kontrollere interzone-salget (herefter »CES-systemet«). Caterpillar fremsendte ligeledes sine distributører en liste, der jævnligt opdateres, over de forhandlere, der foretager interzone-salg med henblik på at fremme deres agtpågivenhed og opfordre dem til at kontrollere bestemmelsesstedet for de bestilte dele (herefter »listen over interzone-forhandlere«). I henhold til den anfægtede beslutning henhører denne kontrolprocedure vedrørende reservedelens bestemmelsessted imidlertid alene under distributørens skønsbeføjelse.

37 I henhold til CES-systemet sælges Caterpillars reservedele efter følgende principper.

- 38 For det første kan slutbrugeren frit købe Caterpillars reservedele et hvilket som helst sted i Europa eller i andre geografiske zoner.
- 39 For det andet kan europæiske forhandlere købe reservedele med henblik på videresalg i landene i EF/EFTA-zonen hos en hvilken som helst distributør i disse lande. Han antages således at kunne opbygge et lager. CES-systemet finder ikke anvendelse på europæiske forhandlere, der køber i et EF/EFTA-land med henblik på videresalg til et andet land inden for denne zone.
- 40 For det tredje kan europæiske forhandlere, der får leveringer fra USA med henblik på salg i EF/EFTA-zonen, altid købe reservedele hos Caterpillars amerikanske distributører, dog på betingelse af, at de overholder en særlig fremgangsmåde, der indeholder to væsentlige aspekter. For det første skal den europæiske forhandler informere CES om, hvilken europæisk kunde han køber reservedelene til, og dette med henblik på at opnå en kundekode. Dernæst skal den amerikanske distributør informere Caterpillar om, at han afgiver en ordre på reservedele fra en europæisk forhandler med henblik på eksportsalg til EF/EFTA-zonen. Caterpillar fakturerer herefter en pris, der er ca. 10% højere end normalprisen på reservedele på det amerikanske marked (herefter »prisen til amerikanske distributører«), til denne distributør. Ifølge Caterpillar er denne prisstigning begrundet i ønsket om at overføre en del af fortjenesten ved denne operation til distributøren i Europa, der er pålagt arbejdet med eftersalgsservice af den pågældende byggepladsmaskine. Den amerikanske distributør er imidlertid frit stillet hvad angår den pris, han ønsker at tage i forhold til den europæiske forhandler.
- 41 Samme fremgangsmåde finder anvendelse i tilfælde, hvor den europæiske forhandler ønsker at købe i Europa med henblik på videresalg i Afrika.

2. *Haladjians klagepunkter*

- 42 I klagen, der blev fuldstændiggjort bl.a. ved den sammenfattende note af 11. august 2000, gør Haladjian gældende, at den anmeldte praksis udgør en overtrædelse af artikel 81 EF og 82 EF. Navnlig udgør CES-systemet i sig selv en aftale mellem virksomheder i artikel 81 EF's forstand, og dens gennemførelsesforanstaltninger, navnlig i forhold til Haladjian, kan hindre konkurrencen inden for Fællesskabet. Haladjian gør således gældende, at Caterpillar forbyder sine distributører at foretage interzone-salg — f.eks. eksport af reservedele fra USA til EF/EFTA-zonen — samt at sælge til reservedelsforhandlere i andre lande inden for EF/EFTA-zonen (herefter »salg inden for fællesskabet«) — f.eks. fra Italien til Frankrig.
- 43 Hvad angår interzone-salget er Haladjian af den opfattelse, at en begrænsning af virksomhedens køb af reservedele fra USA til de dele, der rent faktisk er bestilt af en europæisk kunde, hindrer den i at forsyne det europæiske marked på en tilfredsstillende måde, idet selskabet fratages muligheden for at opbygge et tilstrækkeligt reservedelslager, hvorfor konkurrencen fordrejes. Haladjian gør ligeledes gældende, at prisstigningen på 10% for de amerikanske distributører i tilfælde af salg til eksport udgør en hindring for konkurrencen, der påvirker handelen mellem medlemsstaterne.
- 44 Hvad angår salg inden for Fællesskabet gør Haladjian gældende, at Caterpillar og dens europæiske distributører forbyder enhver form for parallelimport mellem Fællesskabets medlemsstater, hvilket skader konkurrencen og påvirker samhandelen.

3. *Den anfægtede beslutning og Haladjians sagsanlæg*

- 45 Efter at Kommissionen har beskrevet CES-systemet og fremført resultaterne af en omhyggelig undersøgelse med det formål at efterprøve, hvorvidt Haladjians

påstande er begrundede, præciserer den i den anfægtede beslutning, hvorfor den finder, at de indsamlede elementer ikke gør det muligt at tage klagen til følge. Kommissionens juridiske vurdering sondrer mellem interzone-salg, foretaget inden for CES-systemet, og salg mellem medlemsstaterne.

- ⁴⁶ I forbindelse med undersøgelsen af »anvendelsen af artikel 81, stk. 1 EF på aftaler og samordnet praksis vedrørende [interzone-salg]« bemærkes i den anfægtede beslutning, at CES-systemet ikke isolerer fællesmarkedet, eftersom det hverken faktisk eller retligt forbyder konkurrencen på importerede reservedele til priser, der er lavere end de europæiske priser. Det fremgår i denne henseende af beslutningen for det første, at i EF/EFTA-zonen kan de europæiske forhandlere frit og uden begrænsninger opnå leveringer fra distributører i denne zone, og for det andet, at disse forhandlere altid kan få leveringer fra USA inden for rammerne af CES-systemet (den anfægtede beslutning, punkt 7.2, fjerde afsnit).
- ⁴⁷ Ganske vist angives det i den anfægtede beslutning, at denne leveringskilde er underlagt et krav om oplysning om slutbrugere, men dette krav kan ikke på mærkbar vis hindre handelen mellem USA og Europa eller påvirke konkurrencen inden for Fællesskabet, hvilket bevidnes ved, at import fra USA er mulig og rentabel, at det europæiske marked således ikke er lukket, og at Haladjian fortsat benytter sig af denne alternative kilde (den anfægtede beslutning, punkt 7.2, fjerde afsnit, og punkt 7.2, konklusion, første led).
- ⁴⁸ Tilsvarende fremgår det af den anfægtede beslutning, at forskellen på 10% mellem prisen hos de amerikanske distributører og den gældende pris ved interzone-salg har begrænset betydning i forhold til forskellen mellem de amerikanske og europæiske priser for reservedele, og er neutral hvad angår konkurrencen mellem forhandlere på det europæiske marked. Følgelig er den virkning, som denne prisstigning kan have på den konkurrence, som de forhandlere, der importerer fra USA, kan udøve i forhold til de officielle distributører i EF/EFTA-landene, minimal (den anfægtede beslutning punkt 7.2, fjerde afsnit, og punkt 7.2, konklusion, første led).

49 I forbindelse med undersøgelsen af »anvendelsen af artikel 81, stk. 1, EF på salg mellem medlemsstaterne« fremgår det af den anfægtede beslutning, at CES-systemet ikke indeholder nogen konkurrencebegrænsning, henset til formålet med klagen. Ifølge beslutningen vedrører CES-systemet kun interzone-salg og anfægter ikke friheden til at købe og sælge inden for EF/EFTA-zonen. Slutbrugere og de europæiske forhandlere kan frit indkøbe reservedele hos en hvilken som helst distributør, som er godkendt af Caterpillar, og som er etableret inden for EF/EFTA-zonen, såfremt de af forhandlerne købte produkter er bestemt til salg i lande inden for denne zone (den anfægtede beslutning, punkt 7.1).

50 Sagsøgeren har i det væsentlig fremført tre anbringender. Det første vedrører eksistensen af åbenbart urigtige skøn vedrørende de faktiske omstændigheder og urigtig retsanvendelse hvad angår anvendelsen af artikel 81, stk. 1, EF på CES-systemet. Det andet anbringende vedrører eksistensen af urigtig retsanvendelse hvad angår anvendelsen af artikel 82 EF på CES-systemet. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af procedurereglerne og klagerens rettigheder.

C — Det første anbringende om eksistensen af åbenbart urigtige skøn vedrørende de faktiske omstændigheder og urigtig retsanvendelse hvad angår anvendelsen af artikel 81, stk. 1, EF

51 Sagsøgeren har anført, at den anfægtede beslutning er behæftet med adskillige åbenbare fejl for så vidt angår vurderingen af de faktiske omstændigheder, som er forelagt Kommissionen i forbindelse med den administrative procedure, hvilket har ført til retlige fejl vedrørende vurderingen og kvalifikationen af aftaler og samordnet praksis i henseende til artikel 81 EF.

1. Klagepunkterne vedrørende CES-systemet

52 Sagsøgeren har først anført, at Kommissionen i den anfægtede beslutning med urette ikke fastslår, at CES-systemet i sig selv skaber en hindring for samhandelen mellem medlemsstaterne som følge af prisstigningen for de amerikanske distributører i tilfælde af interzone-salg og en begrænsning i ordrerne afgivet af europæiske forhandlere i USA til de dele, de rent faktisk har fået bestilling på af en europæisk kunde. Haladjian fremfører dernæst tre klagepunkter vedrørende listen over interzone-forhandlere, overvågningen af bestemmelsesstedet for interzone-køb og forsinkelsen i tildelingen af koder, der skal kunne identificere transaktioner inden for CES-systemet (herefter »CES-koder«).

a) Virkningen af begrænsningen af interzone- salg

Parternes argumenter

53 Sagsøgeren gør gældende, at CES-systemets globale karakter og den hindring, det udgør for interzone-salg, er uadskillelig fra dets fællesskabsrelaterede aspekt, hvis virkninger skal vurderes konkret og ikke abstrakt. Det kan derfor ikke påstås, at CES-systemet ikke har nogen mærkbar virkning på konkurrencen i Fællesskabet, eftersom der ikke er foretaget nogen form for analyse af det relevante marked i den anfægtede beslutning. Tilsvarende er betragtningen, hvorefter import fra USA til Europa stadig er mulig og rentabel, hvilket bevirker, at det europæiske marked ikke er lukket (jf. den anfægtede beslutning, punkt 7.2, s. 25, første led), ikke relevant for konklusionen om, at der ikke foreligger nogen begrænsning af konkurrencen i artikel 81 EF's forstand.

54 I denne henseende har sagsøgeren anført, at der i den anfægtede beslutning ikke drages nogen konsekvenser af, at de forskellige geografiske markeder er effektivt

lukkede, hvilket fremgår af den omstændighed, at forhandlerne ikke uafhængigt kan købe produkterne i USA, til forskel fra slutbrugerne, af den omstændighed, at sagsøgeren selv — der er den eneste alternative leveringskilde i Fællesskabet — ikke kan opbygge lagre fra USA, samt af, at dennes markedsandel i Frankrig er væsentlig formindsket. Denne markedsandel er faldet fra 30% i 1982 til 20% i 1993 og til mindre end 10% i 2003 til fordel for Bergerat, Caterpillars distributør i Frankrig, hvilket er betydeligt højere end den mærkbarhedsgrænse, der er fastsat i retspraksis med henblik på at fastslå, om fællesskabsretten finder anvendelse (Rettens dom af 21.10.2003, sag T-368/00, General Motors Nederland og Opel Nederland mod Kommissionen, Sml. II, s. 4491, præmis 153). Dette fald er tilstrækkeligt til at godtgøre eksistensen af en konkurrencebegrænsning i henhold til artikel 81 EF. Henset til udviklingen af denne markedsandel er det irrelevant, at antallet af slutbrugere, for hvilke Haladjian har handlet i USA inden for rammerne af CES-systemet, er steget i perioden fra 2001 til 2003. Endvidere burde der være foretaget en undersøgelse af hele markedet, og ikke blot af klagerens situation. For slutbrugerne i Europa, der søger en sælger, der hurtigt kan levere dele fra lager, udgør køb fra USA inden for rammerne af CES-systemet ikke en egentlig alternativ forsyningskilde.

55 Sagsøgeren har ligeledes anført, at prisstigningen for de amerikanske distributører i tilfælde af eksport til Europa ikke kun bevirker en prisforhøjelse på 10%, eftersom den fakturerede pris kan være lavere end prisen til de amerikanske distributører, henset til de rabatter, som Caterpillar sædvanligvis giver sine distributører. Det fremgår af flere af de dokumenter, som Haladjian har indgivet til Kommissionen, at Caterpillar ikke giver brugerrabatter til de distributører, der sælger til eksport (jf. Caterpillars skrivelse til de amerikanske distributører af 2.2.1990, og Caterpillars skrivelse til detail-leverandørerne («sub-dealers») af 28.6.1993). Ekstraomkostningen for den amerikanske distributør, og følgelig for den europæiske forhandler og dennes kunde, kan derfor være betydeligt højere end angivet i den anfægtede beslutning.

56 Kommissionen og Caterpillar har anført, at import fra USA forbliver mulig og rentabel, og at Haladjian stadig udgør en alternativ forsyningskilde for de europæiske slutbrugere. De af Haladjian nævnte vanskeligheder kan derfor ikke

udgøre en hindring for konkurrencen i artikel 81, stk. 1, EF's forstand, navnlig henset til kriterierne fastsat i Domstolens dom af 28. april 1998, Javico (sag C-306/96, Sml. I, s. 1983, præmis 16 og 25), hvorefter påvirkningen af de påståede konkurrencehindringer på handelen mellem medlemsstaterne ikke skal være ubetydelig, men mærkbar.

Rettens bemærkninger

- 57 Indledningsvis bemærkes, at CES-systemet forbyder interzone-salg, medmindre der er tale om en faktisk forespørgsel fra en bruger, der giver fuldmagt til en forhandler, således at denne handler i egenskab af mellemmand, i hvilket tilfælde forespørgslen skal ske ved hjælp af CES-systemet. I denne henseende bestrides det ikke, at den europæiske forhandler, som Haladjian, ikke længere kan købe Caterpillars reservedele i USA for egen regning, med henblik på bl.a. at opbygge et lager for at kunne tilfredsstille sine europæiske kunder, således som det var muligt før indførelsen af CES-systemet. I tilfælde af interzone-salg øges prisen til de amerikanske distributører endvidere med ca. 10%, samtidig med at distributøren i USA er frit stillet med hensyn til den pris, han vil afkræve den europæiske forhandler.
- 58 Kommissionen undersøgte disse begrænsninger i interzone-salget i forbindelse med de administrative procedurer mod Caterpillar og som følge af Haladjians klage. I denne forbindelse har Caterpillar anført, at den reelle anskaffelsespris for en byggepladsmaskine fordeler sig ligeligt mellem på den ene side købsprisen for maskinen og på den anden side omkostningerne til reservedelene og vedligeholdelse. I praksis er det snarere salget af reservedele end salget af byggepladsmaskiner, der gør det muligt for distributørerne at dække udgifterne til indførelsen af et distributionsnet. Henset til disse forhold ønsker Caterpillar at indføre et system, der gør det muligt at tage bedre hensyn til distributørerne, der skal opfylde forpligtelser, som forhandlerne ikke har, idet sidstnævnte virker som parallelimportører af reservedele uden at skulle afholde omkostninger forbundet med distributionen af

byggepladsmaskiner. Dette system er i overensstemmelse med Caterpillars kunders ønsker, nemlig at have et godt distributionsnet for at sikre vedligeholdelse og reparation af deres maskiner. Under retsmødet præciserede Caterpillar, at der her er tale om et afgørende element i selskabets forretningspolitik, og at den tillagde kvaliteten af dets distributionsnet stor betydning i konkurrencen med andre producenter af byggepladsmaskiner.

59 Det er i denne sammenhæng, at Haladjians og andre selvstændige forhandlers situation skal vurderes. Haladjian kan ikke blot påberåbe sig opretholdelsen af den gunstige situation, som selskabet havde før 1982, hvor det ubegrænset kunne få leveringer fra USA, eftersom det netop er denne situation, der risikerer at skade sammenhængen i og kvaliteten af Caterpillars distributionsnet på verdensplan, og som er grunden til, at CES-systemet er indført. Det skal fremhæves — som i den anfægtede beslutning — at Haladjian stadig bibeholder muligheden for at få leveringer fra USA, såfremt selskabet overholder bestemmelserne i CES-systemet. Denne residuelle forsyningsmulighed er helt relevant, idet den gør det muligt for Caterpillar at tilfredsstille forventningerne hos visse af virksomhedens kunder, der ønsker at have en anden forsyningskilde til reservedele end den, der tilbydes af en lokal distributør.

60 I denne henseende fremgår det af retsakterne, at Haladjian stadig udviser en vis dynamik hvad angår parallelimport fra USA til EF/EFTA-zonen, idet det samlede antal slutbrugere, som Haladjian har registreret hos CES for interzone-salg, er steget med mere end 20% mellem 2001 og 2003, og at selskabets køb i USA i denne periode gennem CES-systemet er steget med næsten 40%. Herved har Haladjian tilpasset sig de nye bestemmelser indført ved CES-systemet, og påstanden, såfremt den bekræftes, om, at selskabet er den eneste alternative forsyningskilde i Fællesskabet, har gjort det muligt for det at udvide sine aktiviteter i Frankrig til andre medlemsstater.

- 61 Hvad angår argumentet om, at selskabets markedsandele i Frankrig er faldet, bemærkes, at dette argument ikke er baseret på tilstrækkeligt overbevisende oplysninger, eftersom det er støttet på en sammenligning mellem Bergerats samlede omsætning, der sælger andre produkter end Caterpillars og tilbyder flere serviceydelser end Haladjian, og Haladjians omsætning, samt at Haladjians oprindelige markedsandel i 1982 (»ca. en tredjedel af markedet«) er beregnet ud fra Bergerats uformelle skøn i 1979 og indirekte meddelt Haladjian i en note fra en canadisk distributør i 1981.
- 62 Hvad angår sagsøgerens argument, hvorefter den prisstigning, som Caterpillar har gennemført i forhold til sine amerikanske distributør i tilfælde af eksport til Europa, ikke kun bevirker en prisstigning på 10% hos de amerikanske distributører, eftersom den af den amerikanske distributør faktisk fakturerede pris til en kunde kan være lavere end denne pris som følge af de rabatter, som Caterpillar giver distributøren, bemærkes — som anført i den anfægtede beslutning (punkt 5.1, tredje afsnit) — at Caterpillar ikke blander sig i fastsættelsen af de amerikanske distributørers endelige salgspris for interzone-salg. Under alle omstændigheder har sagsøgeren hverken ført bevis for disse påstande, hvorefter Caterpillar ikke indrømmer brugerrabat til sine distributører, blot fordi der er tale om eksportsalg, eller bevist, at de væsentlige prisforskelle mellem USA og EF/EFTA-zonen på grund af CES-systemet blev neutraliseret, således at denne eksport kommercielt set blev væsentlig mindre interessant, og dette så meget desto mindre når de amerikanske distributører frit kan tilbyde rabatter på deres egen fortjeneste. Navnlig er de to af sagsøgeren i så henseende påberåbte skrivelser ikke overbevisende, eftersom den første, Caterpillars skrivelse af 2. februar 1990 til de amerikanske distributører, ikke omhandler spørgsmålet om rabatter og den anden, Caterpillars skrivelse af 28. juni 1993 til detaildistributørerne, omhandler detailhandlere, hvis opgave er at yde lokal forsyning til Caterpillars kunder og ikke at sælge til eksport.
- 63 Det følger heraf, at Kommissionen ikke har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at beslutte, at de beviser, som sagsøgeren har fremført til støtte for den konkurrencebegrænsende karakter af interzone-salget, ikke var tilstrækkeligt overbevisende.

64 Sagsøgerens øvrige argumenter kan ikke ændre denne konklusion.

b) Klagepunktet om listen over interzone-forhandlere

65 Sagsøgeren gør gældende, at selv om listen over interzone-forhandlere ikke officielt omfatter de forhandlere, der deltager i samhandelen mellem medlemsstaterne, står det alligevel fast, at de forhandlere, der sælger eller har til hensigt at sælge mellem medlemsstaterne, i realiteten figurerer på denne »sorte liste«. Sondringen mellem en europæisk forhandler, der handler fra en medlemsstat til en anden, og interzone-forhandleren, der er omfattet CES-systemet, er derfor helt teoretisk og CES-systemet indebærer i sig selv et konkurrencebegrænsende element for de europæiske forhandlere, der foretager salg mellem medlemsstaterne, eftersom denne liste gør det muligt for Caterpillars distributører at lokalisere dem, blot derved at de figurerer på listen over interzone-forhandlere.

66 Retten bemærker, at ved at bekræfte, at samtlige forhandlere inden for medlemsstaterne ligeledes er interzone-forhandlerne optaget på den dertilhørende liste, anfører sagsøgeren ikke, hvorledes denne bemærkning gør det muligt at konkludere, at der foreligger en begrænsning af salget mellem medlemsstaterne eller mellem zonerne. Sagsøgeren forklarer således ikke, hvorledes dette — såfremt det lægges til grund — har kunnet hindre selskabet i at få forsyninger fra USA inden for rammerne af CES-systemet eller har kunnet skade dets forsyningsmuligheder i Europa. I denne henseende bemærkes, at det fremgår af den anfægtede beslutning, at listen over interzone-forhandlere udelukkende har til formål at informere Caterpillars distributører om, at den forhandler, der udgiver sig for at være en lokal aftager af reservedele, rent faktisk kan være en forhandler, der har til hensigt at sælge disse mellem zonerne og således tilsidesætte CES-systemet.

67 Det følger heraf, at sagsøgerens klagepunkt om listen over interzone-forhandlere må forkastes.

c) Klagepunktet om overvågning af bestemmelsesstedet for interzone-salg

- 68 Sagsøgeren anfægter konklusionen i den anfægtede beslutning, hvorefter en europæisk forhandler optaget på listen over interzone-forhandlere ikke nægtes muligheden for at købe dele, men kan underlægges distributørens skøn i forbindelse med proceduren om undersøgelse af bestemmelsesstedet for de købte varer med henblik på salg i EF/EFTA-zonen (den anfægtede beslutning, punkt 5.3, andet led, femte afsnit). I realiteten udgør distributøernes påståede skøn en forpligtelse, som Caterpillar har pålagt sine distributører. Eftersom disse distributører skal overholde bestemmelserne i CES-systemet i forbindelse med interzone-salg, må der nødvendigvis være en effektiv kontrol med bestemmelsesstedet for de reservedele, der sælges til europæiske forhandlere, der figurerer på listen over interzone-forhandlerne. Det har således kun ringe betydning, at Haladjian ikke har gjort gældende, at selskabet ikke af en europæisk forhandler er blevet underlagt undersøgelsesproceduren for så vidt angår bestemmelsesstedet for produkter, der er købt med henblik på videresalg i EF/EFTA-zonen. Såfremt denne distributør er klar over, at produktet er bestemt til salg i EF/EFTA-zonen, er han i henhold til CES-systemet ikke forpligtet til at foretage nogen som helst undersøgelse. Eftersom Haladjian er etableret i Frankrig, hvor priserne er høje, vil selskabets køb i andre medlemsstater med henblik på videresalg i Frankrig endvidere nødvendigvis svare til salg mellem medlemsstaterne. Et krav om, at selskabet skal bevise, at det i Fællesskabet er blevet underlagt en procedure om kontrol med bestemmelsesstedet for de købte varer, giver derfor ingen mening. I øvrigt har sagsøgeren anført, at skrivelsen fra M.A. til Schmidt af 11. september 1990 gør det muligt at fastslå, at Haladjians import til havnene i Havre og Marseille blev overvåget af den franske distributør Bergerat.
- 69 Retten bemærker, at sagsøgerens påstand, hvorefter kontrollen med bestemmelsesstedet for interzone-salg i realiteten pålægges af Caterpillar og ikke henhører under den enkelte distributørs skønsmagt, ikke er tilstrækkelig til at bevise, at den anfægtede beslutning er fejlagtig på dette punkt. Det fremgår af Caterpillars skrivelse af 13. december 1990, hvori indholdet af CES-systemet beskrives for distributørerne i EF/EFTA-zonen, at det påhviler distributøren at afgøre, om bestemmelsesstedet for de dele, som denne sælger til en forhandler inden for EF/EFTA-zonen, er denne zone eller et andet geografisk område. Denne kontrol forbliver således hos distributøren, der foretager den, såfremt han finder det nødvendigt. I tvivlstilfælde påhviler det distributøren at udspørge forhandleren om bestemmelsesstedet for de

produkter, som denne køber. Såfremt videresalget finder sted uden for den pågældende zone, underlægges salget CES-systemet; såfremt det ikke er tilfældet, er der ikke andre formaliteter, der skal opfyldes. Såfremt en distributør i EF/EFTA-zonen sælger til en forhandler i denne zone, kan en sådan kontrol eventuel begrundes, hvis den pågældende distributør er af den opfattelse, at der er en risiko for, at bestemmelsesstedet for reservedelene er Afrika, i hvilket fald der er tale om interzone-salg. Der er således intet dokument i sagen, der gør det muligt at fastslå, at Caterpillar pålægger sine distributører at foretage en systematisk kontrol af bestemmelsesstedet for de solgte produkter.

- 70 I øvrigt gør sagsøgerens henvisning til M.A.'s skrivelse til Schmidt af 11. september 1990, hvorefter Haladjians parallelimport fra USA til havnene i Havre og Marseille overvåges af den franske distributør Bergerat, det på ingen måde muligt at fastslå, at Caterpillar og CES-systemet har krævet denne overvågning. Faktisk indgår dette dokument i en særlig sammenhæng, hvor Bergerat og Caterpillar forsøgte at klarlægge Haladjians forsyningskilder, da denne fortsatte med at få forsyninger fra USA uden om CES-systemet.
- 71 Under alle omstændigheder bemærkes, at sagsøgeren ikke har anfægtet vurderingen i den anfægtede beslutning, hvorefter selskabet hverken har anført eller bevist, at det har været genstand for en sådan kontrol vedrørende bestemmelsesstedet for de reservedele, der er købt hos en distributør i EF/EFTA-zonen. Sagsøgeren kan derfor ikke på dette grundlag påstå, at CES-systemet hindrer salg mellem medlemsstaterne.
- 72 På baggrund heraf kan sagsøgerens klagepunkt om overvågning med bestemmelsesstedet ved interzone-salg ikke tages til følge.

d) Klagepunktet om forsinkelsen i tildelingen af CES-koder

- 73 Sagsøgeren gør gældende, at Caterpillar fra tid til anden tildelte den CES-koderne for sent, skønt disse koder var nødvendige for at opfylde kundernes amerikanske

ordrer. Ifølge sagsøgeren skal der tages hensyn til disse forsinkelser ved vurderingen af CES-systemets konkurrencebegrænsende karakter. I denne henseende har sagsøgeren anført, at begrundelsen i den anfægtede beslutnings punkt 5.4 for ikke at imødekomme dets påstande ikke tager hensyn til de beviser, der er fremlagt under den administrative procedure. Kommissionen anfægter således visse elementer i en tabel, som Haladjian har vedlagt sine bemærkninger til artikel 6-skrivelsen, og dens mangel på eksempler, der gør det muligt at fastslå dens sandfærdige karakter, samt den omstændighed, at udgangspunktet for at beregne forsinkelsen i tildelingen af koden ikke er datoen for overførslen af denne anmodning til CES i Belgien, men datoen for overførslen af anmodningen til USA, mens andre dokumenter viser, at Caterpillar selv erkender den pågældende forsinkelse.

74 Retten bemærker, at sagsøgeren under den administrative procedure ikke har fremlagt noget dokument eller andet bevis og end ikke noget indicium som dokumentation for, at forsinkelserne i tildelingen af CES-koder, der til tider er sket fra og med indførelsen af CES-systemet, er forbundet med Caterpillars bevidste ønske om at vanskeliggøre CES-systemets funktion for sagsøgeren.

75 Det fremgår af korrespondancen mellem Caterpillar og Haladjian i skrivelse af 21. og 28. maj 1993, at Caterpillar har oplyst Hajadjian om, at tildelingen af CES-koder var betinget af opnåelsen af en række oplysninger, der var nødvendige for opfyldelsen af ordrene, der ikke alle — på det pågældende tidspunkt — figurerede på den af Haladjian overførte ordrespecifikation.

76 Tilsvarende, som følge af Haladjians klage af 7. marts 2000, hvorefter visse forsinkelser i tildelingen af koderne skulle have fundet sted i løbet af 1999 og i begyndelsen af 2000, svarede Caterpillar ved skrivelse af 31. marts 2000, at der aldrig havde været nogen blokering af tildelingen af koderne, og at disse forsinkelser beroede på de vanskeligheder, som CES havde med at kontakte de personer, som havde givet Haladjian fuldmagt til at indgå ordre i USA. For at råde bod på disse vanskeligheder havde CES besluttet at gøre sit system mere fleksibelt ved at foretage en tilfældig kontrol af visse af disse fuldmagter, og ikke dem alle, som det tidligere var tilfældet.

- 77 Det fremgår heraf, at sagsøgerens klagepunkt om forsinkelsen i tildelingen af CES-koder ikke kan tages til følge.
- 78 Følgelig bør samtlige sagsøgerens klagepunkter om CES-systemets egentlige konkurrencebegrænsende karakter forkastes.

2. Klagepunkterne om Caterpillars skrivelse af 15. december 1982 til selskabets europæiske distributører

- 79 Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning, i forbindelse med fremstillingen af ændringerne af Caterpillars salgssystem fra og med 1982 (punkt 5.2) og undersøgelsen af anvendelsen af artikel 81, stk. 1, EF på de omtvistede aftaler og praksis inden for EF/EFTA-zonen (punkt 7.1), er baseret på en forkert version af Caterpillars skrivelse af 15. december 1982 til de europæiske distributører. I henhold til den version, der nævnes i den anfægtede beslutning, anmoder Caterpillar sine distributører i Europa om ikke at sælge reservedele til en forhandler, der ønsker at eksportere disse uden for USA eller uden for landene i EF/EFTA-zonen. Den eneste relevante version er imidlertid den version af denne skrivelse, der er sendt til Haladjian af Leverton, en af distributørerne i Det Forenede Kongerige, og hvoraf fremgår, at forbuddet mod at sælge uden for det pågældende område kun vedrørte USA og ikke landene i EF/EFTA-zonen, som det fejlagtigt fremgår af den anfægtede beslutning.
- 80 Sagsøgeren har ligeledes anført, at den anfægtede beslutning er vedtaget i strid med artikel 6 i forordning nr. 2842/98, hvorefter klageren skal have en frist til at fremsætte sine bemærkninger til grundene til den påtænkte afvisning af dennes

klage, eftersom den version af skrivelsen af 15. december 1982, hvorpå beslutningen er baseret, ikke er den, der var vedlagt artikel 6-skrivelsen, samt at Kommissionen ikke har meddelt klageren, hvilken fortolkning den ville anlægge, samt den betydning, den ville tillægge dette dokument i sin endelige afgørelse (Domstolens dom af 25.10.1983, sag 107/82, AEG mod Kommissionen, Sml. s. 3151, præmis 26 og 27).

- 81 Kommissionen har, støttet af Caterpillar, bestridt denne analyse.
- 82 Retten bemærker først og fremmest, at der ikke blot findes to udgaver af skrivelsen af 15. december 1982, som sagsøgeren anfører, men to forskellige skrivelser, dateret samme dag, som Caterpillar har sendt til bestemte modtagere. I denne henseende bemærkes, at indholdet af skrivelsen nævnt i den anfægtede beslutning svarer til indholdet af den skrivelse af 15. december 1982, som Caterpillar sendte til sine distributører i EF/EFTA-zonen (stævningens bilag 46, s. 1034). Den anfægtede beslutning er således ikke fejlagtig på dette punkt. Hvad angår den af sagsøgeren påberåbte skrivelse af 15. december 1982 bemærkes, at denne skrivelse i realiteten svarer til en skrivelse af samme dato, som Caterpillar sendte til de distributører, der ikke har EF/EFTA-zonen som geografisk område (stævningens bilag 46, s. 1038, jf. ligeledes bilag 1 i interventionsindlægget). Kommissionen skulle således ikke tage denne skrivelse i betragtning med henblik på at undersøge anvendelsen af artikel 81, stk. 1, EF, på de omtvistede aftaler og praksis inden for EF/EFTA-zonen.
- 83 Desuden bemærkes, at CES-systemet først blev indført i 1990 for at ændre den manglende overholdelse af de instrukser, der i 1982 blev givet Caterpillars distributører. Det er således først fra 1990, at Caterpillar reelt har kunnet styre og kontrollere eksport af reservedele fra en geografisk zone til en anden. I denne henseende fremgår det af sagsakterne, at Caterpillar, ved skrivelse af 13. december 1990 til samtlige sine distributører i Fællesskabet som følge af, at den tyske distributør, Zeppelin, nægtede at sælge til en belgisk forhandler, udtrykkeligt har gentaget, at CES-systemet ikke finder anvendelse på forhandlere, der sælger til brugere inden for EF/EFTA-zonen. Dette dokument gør det derfor muligt for

Kommissionen at antage, at der ikke i det foreliggende tilfælde findes skriftlige instrukser fra Caterpillar til dennes europæiske distributører om et forbud mod at sælge til forhandlere, der ønsker at købe i et land inden for EF/EFTA-zonen med henblik på videresalg til et andet land inden for denne zone, således som det fremgår af den anfægtede beslutning, i punkt 6.1 og 7.1.

⁸⁴ Endvidere kan sagsøgeren ikke påberåbe sig en tilsidesættelse af artikel 6 i forordning nr. 2842/98, eftersom de to skrivelser af 15. december 1982 blev meddelt denne i forbindelse med den administrative procedure som bilag til Caterpillars bemærkninger til klagen af 9. februar 1994, og eftersom sagsøgeren kommenterede disse i sine bemærkninger til artikel 6-skrivelsen, idet selskabet henledte Kommissionens opmærksomhed på, hvad der efter dets opfattelse var den rigtige version af den relevante skrivelse af 15. december 1982 ved vurderingen af de omtvistede aftaler og praksis inden for EF/EFTA-zonen. Sagsøgeren kan derfor ikke foreholde Kommissionen at have henvist til indholdet af den skrivelse, som Caterpillar rent faktisk sendte til sine distributører i EF/EFTA-zonen, og at have draget de heraf følgende konsekvenser.

⁸⁵ Det fremgår heraf, at sagsøgerens anbringender vedrørende Caterpillars skrivelse af 15. december 1982 til sine europæiske distributører, ikke kan tages til følge.

3. Klagepunktet om dokumenterne vedrørende Bergerat og Bergerats tilbud til Haladjians kunder

a) Klagepunktet om Caterpillars skrivelse af 19. juli 1990 til Bergerat

Den anfægtede beslutning

⁸⁶ I forbindelse med fremlæggelsen af resultaterne af undersøgelsen af forholdet mellem Caterpillar og dennes franske distributør, Bergerat, gengives i den anfægtede

beslutnings punkt 6.2 indholdet af en skriftveksling mellem disse to virksomheder. Det drejer sig for det første om Bergerats skrivelse af 10. juli 1990 til Caterpillar, hvori virksomheden klager over det konkurrencemæssige pres, som import af reservedele fra USA bevirker, og anmoder om at blive informeret om resultaterne af gennemførelsen af CES-systemet i USA, og for det andet om Caterpillars svarskrivelse af 19. juli 1990 til Bergerat, hvori denne informeres om, at formålet med CES-systemet vil nås, når forsyningskilderne for de forhandlere, der sælger Caterpillars reservedele, begynder at udtørre, og dernæst helt er udtørret. I denne skrivelse af 19. juli 1990 anføres ligeledes, at formålet med CES-systemet er at bringe forhandlernes aktiviteter til ophør, samtidig med at mulighederne for yderligere salg optimeres og vigtige aftaler vedrørende reservedele produceret af Caterpillar bevares (den anfægtede beslutning, punkt 6.2, s. 11).

- 87 I henhold til den anfægtede beslutning bekræfter disse dokumenter Caterpillars politik med, ved hjælp af CES-systemet, at kontrollere interzone-salg og forhindre, at sådant salg sker uden om dette system. Til støtte herfor anføres det i den anfægtede beslutning, at mens Caterpillars skrivelse af 19. juli 1990 synes at forfægte en handelspolitik, der sigter på at bringe forhandlernes aktiviteter til ophør, omhandler denne skrivelse — læst i sin rette sammenhæng — i realiteten kun import fra amerikanske forhandlere, der foretages uden om CES-systemet. Denne fortolkning bekræftes af den omstændighed, at denne skrivelse svarer til Bergerats skrivelse af 10. juli 1990, hvori denne har rejst problemet med den strenge anvendelse af CES-systemet for eksporten fra USA, og af den omstændighed, at der »ikke findes noget bevis for gennemførelsen af en politik, der skal stoppe forhandlernes import af reservedele fra USA til Europa« (den anfægtede beslutning, punkt 6.2, s. 12).

Parternes argumenter

- 88 Sagsøgeren gør gældende, at det udtrykkeligt fremgår af Caterpillars skrivelse af 19. juli 1990 til Bergerat, at formålet med CES-systemet er en fuldstændig udtørring af forsyningskilderne for forhandlere af Caterpillars reservedele i USA. Den

anfægtede beslutning er derfor fejlagtig, når det angives, at dette dokument ikke viser, at hensigten var at isolere EF/EFTA-zonen fra de øvrige geografiske områder. For at nå til denne konklusion anføres det i beslutningen, at skrivelsen af 19. juli 1990 kun vedrører forhandlernes aktiviteter gennemført »uden for CES-systemet«. I henhold til sagsøgeren er denne fortolkning imidlertid i strid med såvel ordlyden af denne skrivelse som opbygningen af CES-systemet, der er baseret på den forudsætning, at forhandlerne ikke har ret til at foretage interzone-salg, en ret, der udelukkende tilkommer slutbrugerene. Ifølge sagsøgeren er de forhandlere, der rammes af eksportforbuddet nævnt i skrivelsen af 19. juli 1990, samtlige forhandlere, og ikke blot de forhandlere, der handler uden om CES-systemet.

- 89 Kommissionen, støttet af Caterpillar, gør gældende, at denne kritik ikke tager hensyn til selve ordlyden af skrivelsen af 19. juli 1990, der har til formål at sikre, at samtlige parter, og navnlig forhandlerne, overholder CES-systemet, der gør det muligt for Haladjian at bestille varer fra USA på vegne af dennes kunder.

Rettens bemærkninger

- 90 Retten bemærker, at sagsøgerens klagepunkter vedrørende fortolkningen af indholdet af Caterpillars skrivelse af 19. juli 1990, anført i den anfægtede beslutning, på ingen måde kan rejse tvivl om denne fortolkning. I den anfægtede beslutning anføres med rette, at udtrykket »stopping resellers' activities« (bringe forhandlernes aktiviteter til ophør), der indeholdes i Caterpillar Overseas' skrivelse af 19. juli 1990, og som kunne antyde, at Caterpillar ønsker at eliminere forhandlerne, nødvendigvis skal læses i rette sammenhæng, dvs. sammenholdt med Bergerats skrivelse af 10. juli 1990, hvori denne havde rejst problemet med den strenge anvendelse af CES-systemet på eksport fra USA. I denne kontekst kan »forhandlernes aktiviteter«, som Caterpillar ønsker at stoppe, meget vel fortolkes som de aktiviteter, CES-systemet forsøger at begrænse, nemlig import til Europa fra USA foretaget af forhandlere, der ikke sker gennem en mellemmand i CES-systemet. Det er disse forsyningskilder,

som CES-systemet ønsker at udtørre, og ikke dem, der i forbindelse med CES-systemet gør det muligt for en europæisk forhandler at forsyne sig fra USA, såfremt han handler på vegne af en europæisk bruger, således som sagsøgeren forsøger at gøre gældende uden at fremlægge noget andet bevis herfor.

- 91 Det følger heraf, at sagsøgerens klagepunkt om Caterpillars skrivelse af 19. juli 1990 til Bergerat skal forkastes.

b) Klagepunktet om Bergerats tilbud til Haladjians kunder

Den anfægtede beslutning

- 92 I forbindelse med vurderingen af anvendelsen af artikel 81, stk. 1, EF på de omtvistede aftaler og praksis inden for landene i EF/EFTA-zonen fremgår det af den anfægtede beslutning, at Haladjian under den administrative procedure fremlagde flere dokumenter vedrørende tilbud, som den franske distributør Bergerat i juni 1993 gav til visse af sine kunder. Ifølge Haladjian indholdt disse tilbud »konkurrencebegrænsende klausuler, eftersom de tilbød særlige rabatter for øget salg«, dvs. mængderabatter og »andre forslag, såsom fastfrysning af prisen i to år«. Af den anfægtede beslutning fremgår derimod, at »den omstændighed, at Bergerat ved hjælp af oplysninger fra CES-systemet forsøger at få kendskab til navnene på Haladjians kunder og forsøger at hverve disse, ikke udgør en konkurrencebegrænsning« [den anfægtede beslutning, punkt 7.1, litra b), s. 21, første afsnit].

Parternes argumenter

93 Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning er fejlagtig, idet den henviser til de tilbud, som Bergerat gav dens kunder, uden at anføre, at Bergerat kan drage nytte af den »information, der går gennem CES-systemet«. Herved synes Kommissionen at erkende, at CES-systemet gør det muligt for distributørerne at få oplysning om forhandlernes aktiviteter. Sagsøgeren har fremhævet, at de under den administrative procedure fremlagte dokumenter viser, at Bergerat rådede over navnene på Haladjians kunder allerede den 14. april 1993, dvs. dagen efter at sidstnævnte gav besked til Caterpillar om, at virksomheden havde til hensigt at handle på sine kunders vegne inden for rammerne af CES-systemet. Endvidere tager Kommissionen ikke hensyn til den omstændighed, at en repræsentant fra Bergerat besøgte sine kunder sammen med en repræsentant fra Caterpillar, hvilket er udtryk for en samordning mellem disse virksomheder. Endvidere har sagsøgeren anført, at det fremgår af en skrivelse af 21. september 1999 fra Caterpillar til en græsk forhandler, at CES-systemet indebærer, at distributøren af Caterpillars produkter på bestemmelsesstedet har kendskab til enhver ny køber, der anvender CES-systemet, samt kundernes identitet. Kommissionen burde derfor have fastslået, at samtlige de til Bergerat videregivne følsomme oplysninger om Haladjians aktiviteter, med henblik på at begrænse eller eliminere dennes tilstedeværelse som konkurrent på markedet, udgjorde en samordnet praksis i strid med artikel 81 EF.

94 Endvidere gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning er fejlagtig, idet den betegner de rabatter, som Bergerat giver sin kunder, som »mængderabatter«, hvilket ikke udgør en konkurrencebegrænsning. De nævnte rabatter står imidlertid ikke i forhold til de købte mængder, men er derimod baseret på øget salg, hvorfor der ikke er tale om mængderabatter (Domstolens dom af 9.11.1983, sag 322/81, Michelin mod Kommissionen, Sml. s. 3461). Tilsvarende tager den anfægtede beslutning ikke hensyn til, at tilbuddet om fastfrysning af prisen i to år ligeledes blev foreslået af Bergerat. Henset til den sammenhæng, hvori disse rabatter optræder, og som målrettet henvender sig til Haladjians kunder, der har givet udtryk for et ønske om at bevare en alternativ forsyningskilde i USA ved at give denne fuldmagt som

mellemand — og selv om Haladjian, Bergerats eneste konkurrent på det franske marked, var underlagt en streng begrænsning hvad angår sine aktiviteter — er det åbenbart, at formålet med disse pristilbud var at begrænse konkurrencen på det pågældende marked ved at fjerne Haladjian.

- 95 Kommissionen gør gældende, at intet gør det muligt at bekræfte, at Bergerats tilbud ikke var lovlige, eller at de var resultatet af oplysninger opnået ved hjælp af CES-systemet, eftersom Haladjians kunder ligeledes kunne være Bergerats kunder. Tilsvarende har Haladjian ikke godtgjort, at CES-systemet nødvendigvis indebærer en overførsel af oplysninger vedrørende kunder, der har givet fuldmagt til en forhandler.
- 96 Caterpillar har anført, at det ikke er CES-politik at oplyse distributørerne om navnene på de endelige brugere, der foretager import til deres område.

Rettens bemærkninger

- 97 Haladjians påstand, hvorefter dens konkurrent, den franske distributør Bergerat, har benyttet sig af oplysninger, som Haladjian havde meddelt Caterpillar — dvs. navnene på de af dens kunder, der havde givet selskabet fuldmagt til at købe reservedele hos de amerikanske distributører via CES-systemet — for at hverve dens kunder og opfordre dem til at købe hos Bergerat snarere end hos Haladjian, kan udgøre en tilsidesættelse af artikel 81, stk. 1, EF, såfremt den var understøttet af beviser, der er tilstrækkelige til at anse de retlige betingelser fastsat i den pågældende bestemmelse for opfyldt. Det er herved, dvs. henset til elementerne i sagsakterne, at man skal vurdere den anfægtede beslutnings — ganske vist summariske — påstand, hvorefter »den omstændighed, at Bergerat ved hjælp af oplysninger fra CES-systemet forsøger at få kendskab til navnene på Haladjians kunder og hverve disse, ikke udgør en konkurrencehindring«.

- 98 Hvad angår de dokumenter vedrørende Bergerat, hvortil sagsøgeren har henvist, kan det ved en undersøgelse heraf blot konstateres, at en repræsentant fra denne virksomhed har besøgt en af de kunder, der har givet Haladjian fuldmagt inden for rammerne af CES-systemet, sammen med en repræsentant fra Caterpillar (telefax fra Bergerat til [B.] af 14.4.1993, bilag 32 til stævningen, s. 766), og at denne kunde efter besøget modtog et tilbud fra Bergerat indeholdende »en yderligere rabat på 10% ved øget køb af reservedele, undtaget eksport, foretaget i perioden mellem den 1. juli og den 31. december 1993«, og en fastfrysning af prisen på reservedele for 1993 og 1994 (Bergerats skrivelse til [B.] af 30.6.1993, bilag 32 til stævningen, s. 768). Disse dokumenter viser ligeledes, at Bergerat havde foretaget samme skridt over for en anden af Haladjians kunder efter besøg hos denne virksomhed (Bergerats skrivelse til [G.] af 30.6.1993, bilag 32 til stævningen, s. 772).
- 99 Disse dokumenter er derimod ikke tilstrækkelige til at fastslå, at Bergerat har fået oplysning om navnene på Haladjians kunder via CES-systemet. I denne henseende bemærkes, at som svar på et spørgsmål herom under retsmødet anførte sagsøgeren for Retten, at CES-dokumentet af den 25. maj 1993 (stævningens bilag 32, s. 767), som indeholder navnene på visse kunder, på hvis vegne sagsøgeren handler i USA inden for rammerne af CES-systemet — og bl.a. navnene på de to ovennævnte kunder, der har modtaget Bergerats tilbud — blev tilsendt sagsøgeren af Caterpillar, hvorfor det ikke kunne fastslås, at dette ligeledes var blevet tilsendt Bergerat, eller at Bergerat via Caterpillar havde kendskab hertil. Endvidere bemærkes, at enhver af Haladjians kunder, vedrørende reservedele fremstillet af Caterpillar, nødvendigvis også er en af Caterpillars kunder, der har købt en byggepladsmaskine, som disse dele vedrører. Det er derfor normalt, at en repræsentant fra Caterpillar besøger brugerne af byggepladsmaskiner for at undersøge disses behov for reservedele. Følgelig kan Bergerats henvendelse til Haladjians kunder, undertiden under ledsagelse af en repræsentant fra Caterpillar, betragtes som en henvendelse til samtlige dens kunder, der køber Caterpillar-materiel, og som ligeledes kan være Haladjians kunder, uden at dette medfører en hindring af konkurrencen i artikel 81 EF's forstand.

- 100 Hvad angår Caterpillars skrivelse af 21. september 1999 til en græsk forhandler er dens indhold ligeledes i modstrid med sagsøgerens påstand. Af denne skrivelse, der redegør for principperne i CES-systemet, fremgår udtrykkeligt, at inden for denne ramme kan den europæiske forhandler forsyne sig hos uanset, hvilken distributør der er godkendt af Caterpillar, og det præciseres, at såfremt forhandleren vælger at forsyne sig hos CES i Belgien, anmoder CES distributøren på produktets bestemmelsessted om lov til at handle i dennes navn. Denne anmodning medfører imidlertid ikke, at CES oplyser denne distributør om navnet på den kunde, på hvis vegne forhandleren handler.
- 101 Der er således intet dokument, der støtter sagsøgerens påstand, hvorefter Bergerat — eller enhver anden distributør i EF/EFTA-zonen — ved hjælp af CES-systemet kan få adgang til navnene på de kunder, der har givet Haladjian fuldmagt til interzone-salg.
- 102 Hvad i øvrigt angår sagsøgerens klagepunkt vedrørende den anfægtede beslutnings fejlagtige karakter, idet Kommissionen ikke har undersøgt de rabatter og prisfastfrysninger, som Bergerat tilbød to af sine kunder, selv om disse tilbud havde til formål at udelukke Haladjian fra det pågældende marked, bemærkes, at disse påstande, der vedrører en tilsidesættelse af artikel 82 EF og ikke artikel 81 EF, ikke skulle undersøges af Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen af Haladjians klage, der omhandlede Caterpillar og ikke Bergerat. I denne henseende har sagsøgeren ikke godtgjort nogen som helst samordning mellem Caterpillar og Bergerat for så vidt angår disse tilbud.
- 103 Det følger heraf, at sagsøgerens klagepunkt om Bergerats tilbud til Haladjians kunder skal forkastes.

4. *Klagepunkterne om dokumenterne vedrørende Leverton*

a) Den anfægtede beslutning

- 104 Hvad angår dokumenterne angående Leverton, en af Caterpillars distributører i Det Forenede Kongerige, som Haladjian har fremlagt med henblik på at bevise, at denne distributør foreslog ham prohibitivt høje priser, fremgår det af den anfægtede beslutnings punkt 6.4, at den tarif, som Leverton foreslog Haladjian i sin skrivelse af 21. april 1993 svarede til den pris, der gjaldt for brugerne i Det Forenede Kongerige. Herefter konkluderes det i beslutningen, at hvis denne tarif er prohibitivt høj for Haladjian, er den det ligeledes for brugerne i Det Forenede Kongerige.

b) Parternes argumenter

- 105 Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning på dette punkt ikke nævner, at Leverton i 1983 meddelte, at selskabet ville ophøre med at levere til Haladjian, og at Levertons tilbud til national tarif den 21. april 1993 er identisk med det tilbud, Maia samtidigt gav Haladjian, og dette på Caterpillars opfordring. I øvrigt er udtalelsen om, at »hvis denne tarif er prohibitivt høj for Haladjian, er den det ligeledes for brugerne i Det Forenede Kongerige« fejlagtig, eftersom størrelsen af de ordrer, som forhandlerne har indgået med henblik på handel inden for Fællesskabet, gør det muligt at opnå priser beregnet i forhold til »Consumer price« (af Maia ligeledes benævnt »international tarif«) før indførelsen af CES-systemet, og disse priser var lavere end de nationale priser, der blev anvendt af de europæiske distributører på deres respektive områder.

- 106 Kommissionen har, støttet af Caterpillar, anfægtet denne vurdering.

c) Rettens bemærkninger

- 107 Retten bemærker, at ingen af sagsøgerens argumenter gør det muligt at påvise, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
- 108 Hvad angår unkladelsen af at fastslå, at Leverton i marts 1983 nægtede at sælge til Haladjian, fremgår det alene af en undersøgelse af det pågældende dokument (stævningens bilag 5, s. 380), at Leverton suspendede Haladjians ordrer, idet selskabet afventede drøftelserne vedrørende gennemførelsen af et handelssystem for Caterpillars produkter, der netop var indført. Under alle omstændigheder ligger dette dokument forud for indførelsen af CES-systemet.
- 109 Hvad angår unkladelsen af i den anfægtede beslutning at nævne Maias samtidige tilbud til Haladjian bemærkes, at dette tilbud blev behandlet i beslutningen i forbindelse med undersøgelsen af dokumenterne vedrørende Maia. Denne undersøgelse blev derfor ikke gentaget i forbindelse med behandlingen af dokumenterne vedrørende Leverton. Endvidere vedrører Maias tilbud de italienske tariffer og ikke tarifferne gældende i Det Forenede Kongerige og inkluderer en rabat på 10%. Disse betingelser er derfor ikke identiske med betingelserne i Levertons tilbud. Endvidere har sagsøgeren ikke godtgjort, hvorledes sådanne tilbud kan være bevis på en samordning mellem Caterpillar og dennes engelske og italienske distributører.
- 110 Hvad angår sagsøgerens kritik af påstanden i den anfægtede beslutning, hvori det anføres, at »såfremt denne tarif er prohibitivt høj for Haladjian, er den det ligeledes for brugerne i Det Forenede Kongerige« — en kritik, der hviler på den påstand, at størrelsen af den ordre, som forhandlerne har afgivet i forbindelse med salg inden for Fællesskabet, gør det muligt at opnå en lavere pris end de nationale tariffer før indførelsen af CES-systemet — bemærkes alene, at denne kritik ikke har nogen indflydelse på den anfægtede beslutning. Af den anfægtede beslutning fremgår, at

distributøren forbliver frit stillet med hensyn til den pris, denne forlanger af forhandleren. Denne kan således foreslå den nationale pris eller enhver anden pris, han finder passende. I denne henseende har sagsøgeren ikke redegjort for, hvorledes den af Leverton foreslåede pris er diskriminerende.

- 111 Det følger heraf, at sagsøgerens klagepunkt om dokumenterne vedrørende Leverton skal forkastes.

5. Klagepunkterne om dokumenterne vedrørende Maia

- 112 Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning fordrejer indholdet af dokumenterne vedrørende Maia, der blev fremsendt under den administrative procedure. Frem for at betragte disse dokumenter som illustration på, hvorledes en forhandler skal gøre for at modarbejde forbuddet mod parallelimport inden for Fællesskabet, anvendes dokumenterne i beslutningen til at forklare og begrunde Caterpillars praksis.

a) Dokumenterne vedrørende Maia/ICBO/Schmidt-nettet

Den anfægtede beslutning [punkt 6.3 og punkt 7.1, litra c)]

- 113 I henhold til den anfægtede beslutning kan det ved hjælp af de dokumenter vedrørende Maia, som Haladjian fremlagde under den administrative procedure, fastslås, at denne distributør havde indført et net til paralleldistribution, der leverede til Haladjian uden om CES-systemet. De relevante dokumenter i denne henseende

fremgår af den anfægtede beslutnings punkt 6.3. Det drejer sig om den anonyme skrivelse, som Caterpillar modtog i februar 1990, hvori virksomheden blev informeret om, at det italienske selskab ICBO — hvis aktionærer er M.A., en leder hos Maia, og det amerikanske selskab Schmidt — købte reservedele hos Maia for Schmidts regning, der sendte dem til Haladjian, og om M.A.'s telefax af 13. februar 1990 til Schmidt, hvori denne blev oplyst om, at Caterpillar ønskede en forklaring vedrørende Maias salg til ICBO, og M.A.'s skrivelse af 21. september 1990 til Schmidt, hvori den oplyser denne om Caterpillars besøg og om Maias svar hvad angår salget til ICBO.

- 114 Indholdet af denne skrivelse af 21. september 1990, der gengives i den anfægtede beslutning, er følgende:

»[...] Vi har haft besøg af [repræsentanter fra Caterpillar Frankrig og Caterpillar Italien]. De har meddelt os følgende. I Frankrig findes en yderst stærk konkurrent (Haladjian, som det anføres i listen over forhandlere!), der tidligere modtog adskillige containere fra USA [...] Disse containere ankommer ikke længere, men Haladjian fortsætter ikke desto mindre med at gøre gode forretninger. Hvem/hvor er den nye kilde? [Bergerat] har i Marseille hørt rygter om ulovlig handel af CAT reservedele fra Italien, »styret« af den italienske MAFIA [...] Vi har svaret på samme måde som sidste gang. Vi kender ICBO; de sælger brugt udstyr til afrikanske lande [...] På yderst venlig vis angav Caterpillars repræsentanter, at de troede på os, men at vi skulle være meget varsomme, eftersom deres reaktion kunne være (ophævelse af kontrakten) [...] Vi er nu yderst bekymrede. Jeg mener, at vi bør diskutere dette spørgsmål ansigt til ansigt, eftersom situationen bliver farligere og farligere [...]« (den anfægtede beslutning, punkt 6.3, fjerde afsnit).

- 115 I henhold til den anfægtede beslutning kan disse dokumenter fastslå den sammenhæng, hvori Haladjians ordre til Maia i 1993 indgår (den anfægtede beslutning, punkt 6.3, s. 15, andet afsnit). Bl.a. bliver følgende omstændigheder klarlagt. For det første har Maia, en af Caterpillars autoriserede distributører,

anvendt ICBO som parallelnet ved siden af dens officielle distributionsnet med henblik på at handle med reservedele til ikke-europæiske lande og således omgå CES-systemet og tilsidesætte sin distributionsaftale. For det andet har ICBO og Schmidt modtaget dele fra Maia til en anden pris end den italienske ved at foregive, at bestemmelsesstedet var USA. Disse dele var derimod tiltænkt Haladjian til dennes aktiviteter i Afrika, og måske, i det mindste efter Haladjians påstande, i Frankrig. For det tredje blev Maias salg til Haladjian, via ICBO og Schmidt, for Caterpillar fremlagt som værende salg af brugte produkter til Afrika. For det fjerde, da Caterpillar i 1993 fik kendskab til Maias ulovlige parallelaktiviteter, valgte denne at stoppe sin medvirken i det net, der omfattede ICBO, Schmidt og Haladjian. Såfremt M.A. havde skrevet til Schmidt, at han af sin generaldirektør havde fået ordre på at undgå kontakt med Haladjian, synes dette kun at omfatte deres hemmelige forretningsaktiviteter.

- 116 Af den anfægtede beslutning fremgår, at Haladjian ikke anfægter denne kontekst. Navnlige godtgør Haladjian ikke, til hvilket land de dele, som Maia leverede via ICBO og Schmidt, var bestemt. I den anfægtede beslutning angives tillige, at Haladjian hverken har godtgjort, at selskabet, forud for den ordre, det indgik med Maia den 24. februar 1993 (herefter »ordren af 24. februar 1993«), havde forsøgt at foretage direkte køb af reservedele hos Maia med henblik på salg til det franske marked eller et andet marked inden for EF/EFTA-zonen, eller at Maia havde nægtet at levere disse dele, eller at Caterpillar — i tilfælde af tvist om priserne i et sådant tilfælde — har fastsat prisen (den anfægtede beslutning, punkt 6.3, s. 16 og 17).

Parternes argumenter

- 117 Sagsøgeren gør gældende, at de tre dokumenter vedrørende Maia for året 1990 klart viser, at Haladjians forsyninger i Italien og med Frankrig som bestemmelsessted har været genstand for restriktioner fra Caterpillar og visse af dennes distributører, hvilket er i strid med det, der forfægtes af CES-systemet, og hvad der fremgår af den anfægtede beslutning.

- 118 Hvad angår den anonyme skrivelse til Caterpillar af februar 1990 har sagsøgeren anført, at dette dokument udtrykkeligt nævner, at de varer, som ICBO købte i Italien via Schmidt, blev leveret til Marseille, derefter afhentet og fortoldet af Haladjian. Denne præcisering, der ikke findes i den anfægtede beslutning, viser klart, at Haladjians køb via ICBO og Schmidt var bestemt til Frankrig og ikke til Afrika.
- 119 Hvad angår M.A.'s telefax af 13. februar 1990 til Schmidt har sagsøgeren anført, at denne ikke kun oplyser, at Maia skulle mødes med Caterpillar med henblik på at forklare sit salg til ICBO. I denne telefax anmodede M.A. ligeledes om modtagerens mening om et scenario, konstrueret til lejligheden, hvori indgik et nærmere bestemt salg til Afrika i 1986. Set i lyset af denne anonyme skrivelse gør denne telefax det muligt at fastslå, at Maia har fordrejet de for Caterpillar fremstillede omstændigheder ved at foregive salg til Afrika — i strid med CES-systemet, der forbyder en distributør at sælge til en forhandler, der eksporterer uden for zonen — i stedet for at erkende eksistensen af salg fra Italien til Frankrig, således som det fremgik af den anonyme skrivelse. Men eftersom salg fra Italien til Frankrig er helt lovligt — i henhold til såvel Caterpillars som Kommissionens udtalelser — har sagsøgeren anført, at det er vanskeligt at forstå, hvorfor salg fra Italien til Frankrig, herunder salg, som foretages via en mellemmand som ICBO, skulle være genstand for en anonym angivelse efterfulgt af »forklaringer« til Caterpillar.
- 120 Hvad angår M.A.'s skrivelse af 21. september 1990 til Schmidt vedrørende Caterpillars franske og italienske repræsentanters besøg hos Maia har sagsøgeren anført, at denne skrivelse i relation til Haladjians situation viser, at denne forhandler tidligere har modtaget flere containere fra USA via havnene i Havre og Marseille, »hvor [Bergerat] råder over informationskilder«. Henvisningerne til Bergerat på dette sted i skrivelserne som andre steder gør det muligt at fastslå, at Caterpillar indgik i en tæt samordning med dens franske distributør, og viser Bergerats rolle i forbindelse med overvågningen af Haladjian og Caterpillars handlinger for at afskrække Maia fra at levere til Haladjian. Denne skrivelse skal ligeledes sammenholdes med Bergerats skrivelse af 10. juli 1990 til Caterpillar, hvori den minder samtlige intervenienterne om at overholde spillets regler.

121 I øvrigt anfægter sagsøgeren den anfægtede beslutning, idet virksomheden bekræfter, at salg foretaget via ICBO havde til formål at omgå CES-systemet ved at tillade køb, der havde Afrika som bestemmelsessted. Denne påstand er alene baseret på telefaks af 13. februar 1990, hvori M.A. over for Schmidt anfører, hvad han vil fortælle Caterpillar for at dække over kilderne til forsyningerne til Haladjian i Marseille. Der er helt og aldeles tale om skinforklaringer, der ikke svarer til virkeligheden. Den anfægtede beslutning tager hensyn hertil, idet det deri anføres, at uanset hvilken fortolkning der gives af denne skrivelse, forbliver det et faktum, at Haladjian aldrig har godtgjort, at Maias salg via ICBO helt eller delvist var bestemt til Frankrig (jf. den anfægtede beslutning, punkt 6.3, s. 17). Eftersom Kommissionen således ikke er i stand til at bevise sin påstand, mener den, at Haladjian må bevise det modsatte. Ud over dens åbenbart fejlagtige karakter, henset til de nævnte dokumenter, der klart dokumenterer, at dette salg var bestemt til Frankrig og ikke til Afrika, udgør denne påstand ligeledes en tilsidesættelse af klagerens rettigheder, idet klageren, for første gang i den anfægtede beslutning, herved foreholdes ikke at have fremlagt bevis herfor, uden nogensinde at være blevet anmodet herom i de ti år, proceduren har varet. Endvidere kan Kommissionen ikke være i tvivl om det endelige bestemmelsessted for de dele, som Maia bestilte via ICBO og Schmidt, eftersom størstedelen af Haladjians salg foregår i Frankrig.

122 Kommissionen har bestridt sagsøgerens argumentation, hvorefter disse dokumenter beviser, at Maia over for Caterpillar forsøgte at skjule, ikke en overtrædelse af CES-systemet — som følge af ufortølet eksport til Afrika — men en overtrædelse af en uskrevne regel, der ikke gør det muligt for Maia at sælge til en europæisk forhandler, der køber dele bestemt til EF/EFTA-zonen. Sagsøgeren tager udgangspunkt i eksistensen af restriktioner, der skal skjules, uden at fremlægge bevis herfor, skønt selskabet var i stand til at påvise det egentlige bestemmelsessted for de dele, der via ICBO blev købt hos Maia.

Rettens bemærkninger

- 123 I det væsentlige anfægter sagsøgeren vurderingen i den anfægtede beslutning, hvorefter dokumenterne vedrørende Maia for den periode, der gik forud for ordren af 24. februar 1993, ikke gjorde det muligt at fastslå forekomsten af hindringer for salg mellem medlemsstaterne hvad angår de europæiske forhandlere. I denne henseende anfægter sagsøgeren ikke, at virksomheden har benyttet sig af Maia/ICBO/Schmidt-nettet for at få leverancer fra Italien, men gør gældende, at disse leverancer udelukkende var bestemt til salg inden for Fællesskabet — fra Italien til Frankrig — og dette med henblik på at omgå, at det i praksis var umuligt at foretage sådanne salg som følge af Caterpillars og dennes distributørers, navnlig Bergerats, adfærd.
- 124 Den anfægtede beslutning forkaster denne opfattelse med den begrundelse, at der ikke foreligger noget dokument, der gør det muligt at fastslå forekomsten af et sådant forbud mod at praktisere salg mellem medlemsstaterne. Navnlig fremgår det af beslutningen, at Haladjian ikke har godtgjort, at de reservedele, der via ICBO er købt i Italien, var bestemt til salg i Frankrig, med den følge, at udgangspunktet i sagsøgerens opfattelse ikke er påvist. Tilsvarende fremgår det af den anfægtede beslutning, at selv om det antages, at bestemmelsesstedet for de pågældende reservedele virkelig var Frankrig, beviser dette ikke, at Caterpillar har forbudt sine europæiske forhandlere at sælge reservedele til Haladjian (jf. den anfægtede beslutning, punkt 6.3, s. 16, tredje afsnit).
- 125 De for sagen relevante elementer skal derfor undersøges med henblik på at fastslå, om Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved som utilstrækkeligt bevist at forkaste sagsøgerens påstande om det franske bestemmelsessted for de reservedele, der via ICBO og Schmidt var købt hos Maia, og om at det i praksis var umuligt for den at få leveringer direkte fra Maia, henset til den påståede aftale eller samordnede praksis mellem Caterpillar og dennes europæiske distributører.

126 Indledningsvis bemærkes, at de af sagsøgeren påberåbte dokumenter er meget lidt overbevisende, henset til deres karakter og den sammenhæng, hvori de indgår. Således er det første dokument vedrørende aktiviteterne i Maia/ICBO/Schmidt-nettet i 1990 en anonym skrivelse, der er sendt til Caterpillar i februar 1990. De to øvrige af sagsøgeren nævnte dokumenter, nemlig telefaksen af 13. februar 1990 fra M.A. til Schmidt og skrivelsen af 21. september 1990 fra M.A. til Schmidt, indgår i en kontekst, hvori Caterpillar som følge af den anonyme skrivelse rejser tvivl om, hvorvidt dens italienske distributørs adfærd var loyal og i overensstemmelse med betingelserne i distributionsaftalen.

127 Undersøgelsen af disse tre dokumenter giver følgende indikationer. For det første tyder den anonyme skrivelse til Caterpillar i februar 1990 på, at de dele, der var solgt til Schmidt via ICBO, blev leveret til et lager i Marseille, hvor de blev »afhentet og fortoldet af Haldajian«. For det andet nævnes i M.A.'s telefax af 13. februar 1990 til Schmidt et salg på 120 mio. ITL, som Maia i 1986 foretog til ICBO med henblik på italienske entreprenørers brug af reservedele i Cameroun og i Gabon. For det tredje viser M.A.'s skrivelse af 21. september 1990 til Schmidt først og fremmest, at Caterpillar under et besøg af dennes repræsentanter hos Maia over for Maia anførte, at virksomheden var klar over, at Haladjian havde modtaget flere containere med reservedele i Havre og Marseille fra USA, at de nævnte containere ikke længere ankom, uden at dette mindskede Haladjians salg, og at Caterpillar følgelig var i tvivl om, hvem der kunne være Haladjians nye forsyningskilde. Denne skrivelse indeholder dernæst det svar, som Maia havde givet Caterpillar, og hvoraf fremgår, at Maia — delvist — var bekendt med, at ICBO solgte brugte reservedele til brug i flere afrikanske lande.

128 Det følger af en gennemgang af disse tre dokumenter, at vurderingen i den anfægtede beslutning, hvorefter de af Haladjian fremlagte dokumenter ikke gør det muligt at fastslå det endelige bestemmelsessted for de dele, som Haladjian købte i Italien, ikke er åbenbart fejlagtig. Den antydning, der udspringer af en anonym skrivelse, hvorefter de dele, som Haladjian købte af Maia via ICBO og Schmidt, blev leveret og fortoldet i Marseille, hvilket giver anledning til at tro, at de til USA

eksporterede dele, hvor Schmidt befandt sig, dernæst blev reeksporteret til Frankrig, hvor de blev fortoldet, skal sammenlignes med de oplysninger, som Maia gav Caterpillar, hvori der henvises til salg i Afrika. Visse dokumenter forleder således til at antage, at visse dele rent faktisk kunne have Afrika som bestemmelsessted. I mangel på beviser fra Haladjian vedrørende det egentlige bestemmelsessted for de dele, der via ICBO og Schmidt var købt hos Maia, kan Kommissionen herefter ikke bebrejdes, at den i den anfægtede beslutning fandt, at der ikke var noget bevis for, at bestemmelsesstedet for disse dele rent faktisk var Frankrig.

129 Uanset de pågældende deles bestemmelsessted fastslår de dokumenter, der nævnes i den anfægtede beslutning og kritiseres af sagsøgeren, endvidere ikke, at salg mellem medlemsstaterne ikke var muligt på grund af Caterpillar. Det skal derfor fastslås, at sagsøgeren ikke på nogen måde har kunnet bevise en aftale eller samordnet praksis mellem Caterpillar og dennes europæiske distributører, ifølge hvilke selskabet ikke kunne købe i Italien med henblik på videresalg i Frankrig, hvilket udgør kernen i dets argumentation i denne sag.

130 I øvrigt kan sagsøgeren ikke påstå, at selskabets rettigheder som klager er tilsidesat, fordi det ikke under den administrative procedure har haft lejlighed til at fremlægge bevis for det endelige bestemmelsessted for de dele, der via ICBO og Schmidt blev købt hos Maia, eftersom det er sagsøgeren selv, der i sit indlæg vedrørende artikel 6-skrivelsen har påstået, at bestemmelsesstedet for disse dele var Frankrig, uden dog ved denne lejlighed at fremlægge noget bevis herfor. Sagsøgeren kan således ikke foreholde Kommissionen at have afvist denne påstand på grund af utilstrækkelige beviser.

131 Det følger heraf, at sagsøgerens klagepunkt om dokumenterne vedrørende Maia/ICBO/Schmidt-nettet, som Haladjian har benyttet for forsyninger forud for ordren af 24. februar 1993, skal forkastes.

b) Dokumenterne vedrørende ordren af 24. februar 1993

Den anfægtede beslutning

- 132 I den anfægtede beslutning undersøges ligeledes en anden serie af dokumenter vedrørende ordren af 24. februar 1993 samt Maias og lejlighedsvis af Caterpillars behandling heraf. De relevante dokumenter er følgende.
- 133 Ved skrivelse af 24. februar 1993 skulle Haladjian have tilskrevet Maia for at informere denne om, at selskabet fra flere franske brugere, hvis skrivelser var bilagt, havde fået bemyndigelse til at købe Caterpillars reservedele, at det havde diskuteret indholdet af disse skrivelser med Caterpillar, der havde anført, at det var enig i, at der kunne indgives ordre hos en distributør, og at det følgelig var interesseret i at købe reservedele til Consumer price i US-dollars (herefter »dollars«) (den anfægtede beslutning, punkt 6.3, femte afsnit).
- 134 Som følge af Haladjians henvendelse den 30. marts 1993 skulle Maia den 31. marts 1993 have sendt en telefax til Caterpillar for at forhøre sig om den adfærd, selskabet skulle udvise, og skulle ligeledes have taget telefonisk kontakt med Caterpillar. Ifølge Maias interne note af 20. april 1993 skulle Caterpillar have svaret, at Maia skulle give Haladjian et svar, og at, såfremt Maia var indforstået hermed, kunne det tilbyde en pris til italiensk tarif (den anfægtede beslutning, punkt 6.3, syvende afsnit).
- 135 Ifølge den anfægtede beslutning har ordren af 24. februar 1993 en usædvanlig karakter. For det første har Haladjian anført, at det af franske kunder var blevet bemyndiget til at købe dele fremstillet af Caterpillar, men en sådan tilladelse er ikke nødvendig, når en forhandler køber dele i et land inden for EF/EFTA-zonen med henblik på at sælge dem i et andet land inden for denne zone. For det andet, at selskabet har drøftet disse godkendelsesskrivelser med en leder fra Caterpillar, hvorimod den forhandler, der foretager salg mellem medlemsstaterne, ikke er forpligtet til at indlede drøftelser med nogen som helst for at afgive ordrer. For det

tredje anmodes der i ordren af 24. februar 1993 om, at priserne ikke opgives i den nationale valuta, men baseres på Consumer price i dollars. Imidlertid anvender enhver distributør en salgstarif i egen valuta og ikke i dollars (den anfægtede beslutning, punkt 6.3).

136 I denne henseende angives det i den anfægtede beslutning for det første, at Haladjian ikke har bevist, at selskabet fra Maia eller andre europæiske distributører har købt varer til de nævnte priser udtrykt i dollars med henblik på salg i Frankrig eller andre lande inden for EF/EFTA-zonen. For det andet har Haladjian ikke bevist, at Maia har anvendt denne påståede internationale tarif i dollars over for andre kunder inden for Fællesskabet, og at afvisningen af at anvende denne pris over for Haladjian — følgelig — udgør en forskelsbehandling. For det tredje har Haladjian ikke bevist, at selskabet, uden Caterpillars indblanding, ville have opnået en lavere pris end den, Maia tilbød i sin skrivelse af 8. april 1993. Efter sit indhold udgør ordren af 24. februar 1993 således en reaktion på den omstændighed, at Maia har besluttet at ophøre med at forsyne Haladjian uden om CES-systemet og har til formål at give selskabet mulighed for at fremføre disse elementer til støtte for klagen [den anfægtede beslutning, punkt 6.3 og punkt 7.1, litra c)].

137 I øvrigt henviser den anfægtede beslutning (punkt 6.3, sjette afsnit) til skrivelsen af 30. marts 1993 fra M.A. til Schmidt, og dette efter ordren af 24. februar 1993. Af denne skrivelse fremgår følgende:

»De første nyheder fra Caterpillar er ikke gode. Mandag eftermiddag fortalte min generaldirektør mig, at han havde modtaget en telefonopringning fra Genève om ikke at levere til H.F. Avignon; officielt kan dette ikke ske, følgelig vil vi svare og foreslå den italienske prisliste (dvs. forbrugerprisen [Consumer price] i dollars to gange!!! i gennemsnit); vi skulle snart få det endelige svar fra Caterpillar. [...]«

- 138 Ved skrivelse af 8. april 1993 skulle Maia have foreslået Haladjian en pris efter den italienske tarif med en rabat på 10%. Ved skrivelse af 22. april 1993 skulle Haladjian have afvist dette tilbud og skulle have anmodet om at opnå Consumer price i dollars, således som det var foreslået andre af Maias europæiske kunder, med en rabat. Såfremt dette ikke skete, skulle Haladjian over for Maia have tilkendegivet sin hensigt om at indgive en klage til Kommissionen vedrørende praksis med diskriminerende priser. I henhold til Maias interne note af 20. april 1993 informerede denne Caterpillar og Bergerat om Haladjians reaktion (den anfægtede beslutning, punkt 6.3, ottende og niende afsnit).
- 139 Ifølge Maias interne note af 30. april 1993 skulle Haladjian have henvendt sig til Maia, fordi det var i stand til at afpresse Maia, for det første fordi Maia tidligere havde anvendt den internationale tarif til fællesskabskunder (ifølge den anfægtede beslutning gentager denne note indholdet af Haladjians skrivelse til Maia af 22.4.1993, nævnt ovenfor, der henviser til Consumer price i dollars), for det andet fordi Maia ikke overholdt bestemmelserne i CES-systemet vedrørende salg uden for Fællesskabet, for det tredje fordi Haladjian var i stand til at bevise eksistensen af Maias salg til Haladjian via ICBO, og for det fjerde fordi visse ledere hos Caterpillar var bekendt med Maias parallel-aktivitet, som de indtil nu havde dækket over (den anfægtede beslutning, punkt 6.3, tiende afsnit, og fodnote 10).
- 140 Med henvisning til ordren af 24. februar 1993 indeholdende drøftelserne med Caterpillar og til Maias frygt for, at distributionsaftalen ville blive ophævet som følge af omgåelsen af CES-systemet, angives i den anfægtede beslutning, at »det er normalt«, at Maia har bedt Caterpillar om forklaringer på, hvorledes denne ordre skal behandles. På dette punkt fremgår det af den anfægtede beslutning, at Caterpillar har besvaret dette ved at angive, at Maia burde svare Haladjian, og, såfremt Maia var indforstået hermed, kunne Maia forslå en pris i henhold til den italienske tarif. I henhold til den anfægtede beslutning drejer det sig kun om et »forslag«. Maia fulgte dette forslag — helt frivilligt ifølge den anfægtede beslutning — den 8. april 1993, eftersom den foreslog Haladjian en pris baseret på den italienske tarif med en 10%’s rabat — samme tarif som den, der gives Maias største kunder. Herefter konkluderer den anfægtede beslutning, at Maias rådførelse med Caterpillar ikke udgør en samordnet praksis med det formål at hindre eller

vanskeliggøre parallelhandelen mellem medlemsstaterne i artikel 81 EF's forstand. Endvidere fremgår det af den anfægtede beslutning, at eftersom de nævnte dokumenter ikke viser, at der forefindes nogen begrænsning af konkurrencen i artikel 81 EF's forstand, udgør Bergerats påståede pres på Caterpillar for at denne skal overvåge import til Frankrig, heller ikke en begrænsning af konkurrencen [den anfægtede beslutning, punkt 6.3, s. 17, og punkt 7.1, litra c)].

Parternes argumenter

- 141 For det første har sagsøgeren anfægtet den måde, hvorpå den anfægtede beslutning vurderer indholdet af visse dokumenter vedrørende Maia for perioden 1993.
- 142 Sagsøgeren kritiserer først og fremmest vurderingen i den anfægtede beslutning, hvorefter ordren af 24. februar 1993 havde en usædvanlig karakter. For det første anfører sagsøgeren, at den anfægtede beslutning ikke angiver, at denne ordre indgår i de drøftelser, som Haladjian samtidigt havde med Caterpillar angående virksomhedens anvendelse af CES-systemet og henviser til skriftvekslingen mellem Caterpillar og sagsøgeren selv af 30. marts og 13. april 1993. For det andet anfører sagsøgeren, at beslutningen tager udgangspunkt i, at der ikke foreligger nogen begrænsning af salg mellem medlemsstaterne, og at det følgelig ikke er normalt at foretage en forespørgsel hos Maia angående det franske marked under henvisning til Caterpillars forudgående aftale. Såfremt en sådan bemærkning imidlertid teoretisk kan begrundes, har sagsøgeren dog anført, at dokumenterne vedrørende Maia i realiteten viser, at salg mellem medlemsstaterne er begrænset. Således viser Maias reaktion, idet selskabet ufortøvet konsulterede Caterpillar angående Haladjians ordre, at det er umuligt frit og åbent at handle mellem medlemsstaterne. I denne henseende har sagsøgeren anført, at såfremt henvisningen i ordren af 24. februar 1993 til Haladjians kontakt med Caterpillar højest kunne forklare, at Maia henvendte sig til sidstnævnte for forklaringer, begrundet denne henvisning ikke, at Maia anmodede det om instrukser. For det tredje har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning ikke tager hensyn til prisstrukturen i handelen mellem medlemsstaterne, idet den angiver, at Haladjians anmodning om at få priser beregnet ud fra Consumer price i dollars er »unormal«. Det er ud fra denne pris (ligeledes benævnt den »internationale tarif« i Maias interne note af 30.4.1993), og ikke ud fra de overdrevne høje nationale priser, at salg til forhandlere normalt blev effektueret, indtil Caterpillar modsatte sig dette.

143 Dernæst fremhæver sagsøgeren, at Maias interne note af 20. april 1993, videregivet til Caterpillar den 23. april, ikke kan reduceres til de to elementer, der nævnes i den anfægtede beslutning, nemlig at Caterpillar har opfordret Maia til at svare Haladjian og herved foreslået denne at følge den italienske tarif, og at Maia har informeret Bergerat om Haladjians reaktion på dette pristilbud. Denne note viser ligeledes, at Caterpillar først tilrådede Maia at vinde tid, før selskabet besvarede Haladjian, at det ønskede oplyst, om den anden italienske forhandler havde modtaget samme anmodning, for således eventuelt at give samme svar, at Caterpillars »råd« ikke begrænsede sig til at foreslå Maia at tilbyde Haladjian den italienske tarif, eftersom Caterpillar gik i detaljer med salgsbetingelserne og foreslog, at der skulle spørges til model og nummer hos de franske kunders maskiner, at Maia på ny forsøgte at trække tiden ud, da Haladjian den 16. april 1993 anmodede selskabet om at få tilsendt den italiensk tarif, og at Maia ikke blot oplyste Bergerat om »Haladjians reaktion«, som det fejlagtigt står i den anfægtede beslutning, men ligeledes om, hvorledes Maia havde reageret i forhold til Haladjian.

144 Endelig har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning burde have taget hensyn til forklaringen i skrivelse af 30. marts 1993 fra M.A. til Schmidt, hvoraf fremgår, at Caterpillar havde »rådet« Maia til at undlade at levere til »HF Avignon« (dvs. Haladjian), eftersom dette »ikke kunne ske officielt«, og Maia følgelig skulle foreslå Haladjian den italienske tarif, og at Maia på dette punkt afventede Caterpillars endelige svar.

145 For det andet kritiserer sagsøgeren grundene i den anfægtede beslutning til støtte for, at de priser, som Maia foreslog, blev foreslået helt frivilligt, og at Maias rådførelse med Caterpillar ikke udgjorde en samordning i artikel 81 EF's forstand, dvs. vurderingen, hvorefter Haladjians forespørgsel til Maia ikke havde andet formål end at afpresse Maia, og vurderingen, hvorefter indholdet af skriftvekslingen mellem Maia og Caterpillar kunne forklares ved, at de foretagne køb via ICBO og Schmidt var beregnet til Afrika.

- 146 Hvad angår den påståede afpresning strider denne forklaring ifølge sagsøgeren mod begivenhedernes kronologi, eftersom ordren af 24. februar 1993 går forud for meddelelsen om ophøret af handelsforbindelse med Maia som mellemed, i M.A.'s skrivelse af 30. marts 1993 til Schmidt. Tilsvarende indtraf den nævnte ordre to måneder før Haladjians trussel om at gå til fællesskabsmyndighederne, som udtrykt i selskabets skrivelse af 22. april 1993 som følge af Maias afslag på at give det de samme priser, som de der tilbydes andre købere i Fællesskabet, der befinder sig i en lignende situation.
- 147 I øvrigt, og fuldt ud på linje med den begærede fejl hvad angår dokumenterne fra 1990, bekræfter den anfægtede beslutning på ny, at de transaktioner, der var foretaget via ICBO uden om CES-systemet, var bestemt til Afrika, og at Haladjian ikke har bevist det modsatte. Maias salg til Haladjian via ICBO er et helt andet spørgsmål end det i ordren af 24. februar 1993, der vedrørte et direkte og åbent køb hos Maia inden for rammerne af det system, der er indført af Caterpillar. Herefter fører en fortolkning af ordren af 24. februar 1993 i lyset af handelsforholdet mellem Maia og Haladjian nødvendigvis til en fuldstændig mangel på forståelse af situationen. Uanset hvilken vurdering der gives af forholdet til ICBO, om dette vidner om hindringer af salg mellem medlemsstaterne eller ej, vil dette forhold under alle omstændigheder ikke have nogen indflydelse på den vurdering, der skal gives af de direkte beviser på den samordning, der fandt sted mellem Maia og Caterpillar angående besvarelsen af Haladjians ordre.
- 148 For det tredje har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning er behæftet med fejl, når det deri påstås, at sagsøgeren ikke har kunnet bevise den prisdiskriminering, som Haladjian har foreholdt Maia i sin skrivelse af 22. april 1993. Her er det tilstrækkeligt at henvise til M.A.'s skrivelse til Schmidt af 30. marts 1993 for at fastslå det åbenbare og bevidst diskriminerende formål med de nævnte priser. Tilsvarende kan den anfægtede beslutning ikke, uden selvmodsigelse, anfægte, at Maia har anvendt den internationale tarif til andre kunder i Fællesskabet, eftersom dette to gange nævnes i den samme beslutning, under henvisning til Maias interne håndskrevne note af 30. april 1993 (punkt 6.3, s. 14. næstsidste afsnit, s. 15, sidste led). Dette ændres ikke af noten nederst på s. 10 i den anfægtede beslutning, hvoraf

fremgår, at omtalen af den internationale tarif i denne fra Maia interne note ikke er nogen »tilståelse« fra Maia, men blot en gengivelse af indholdet af Haladjians skrivelse af 22. april 1993.

149 Selv om det antages, at forfatteren til den interne note af 30. april 1993 blot citerer Haladjians skrivelse af 22. april 1993, ville en sådan fortolkning være forkert, eftersom noten ikke desto mindre slår fast, at dette faktum er bekræftet, at Haladjian kan bevise det, og at den omstændighed, at dette kan komme Caterpillar for øre, bekymrer forfatteren. Denne note viser ikke blot, at den forskelsbehandling, som Haladjian udsættes for, er reel, men ligeledes, at Maia frygtede, at Caterpillar blev bekendt med, at selskabet solgte til andre medlemsstater til konkurrencedygtige priser [*»avrà certamente »material« che puo »inchiodarci e avvalorare la sua affermazione dell'ultima lettera« (noi vendiamo usando il listino Internazionale a clienti EEC«*)].

150 I øvrigt anfører sagsøgeren, at selskabet i maj 1994 fik kendskab til de tilbud, som Maia havde givet en engelsk bruger (herefter »C.«) til langt mere fordelagtige priser end de priser, som Maia havde foreslået det — prisforskellen varierede, afhængig af delene, fra 90% til 160%. På dette tidspunkt havde Haladjian ligeledes modtaget tilbud fra en italiensk forhandler (herefter »M.«), der købte hos Maia og kunne tilbyde Haladjian lavere priser end de priser, som Haladjian kunne opnå direkte hos Maia.

151 For det fjerde har sagsøgeren anført, at det fremgår af ovenstående, at Kommissionen har foretaget en urigtig retsanvendelse ved ikke at fastslå eksistensen af en samordnet praksis mellem Caterpillar og Maia. Kommissionens begrundelse er baseret på den usædvanlige karakter af ordren af 24. februar 1993 og på, at Haladjian ikke har bevist, at der forud for denne ordre var indgået lignende ordrer. Med henblik på at fastslå, hvorvidt der forekommer konkurrencebegrænsninger i forbindelse med grænseoverskridende ordrer, er det imidlertid irrelevant at henvise til subjektive grunde vedrørende transaktionen, eller til, hvorvidt der forud har været lignende transaktioner.

- 152 Kommissionen bestrider sagsøgerens opfattelse under henvisning til, at det fremgår af den anfægtede beslutning, at kontakten mellem Caterpillar og Maia, som efterfulgte ordren af 24. februar 1993, ikke underbyggede eksistensen af en påstået uskreven regel, der forbød eksport til forhandlere inden for EF/EFTA-zonen, men var begrundet i den specifikke kontekst, hvori denne ordre indgik. Endvidere er der intet, der beviser, at Maia ikke frit har fastsat salgsprisen for en sådan transaktion, herunder den rabat på 10%, som blev ydet Haladjian. Kommissionen bestrider ligeledes, at dokumenterne vedrørende Maias tilbud til C. og M.'s tilbud til Haladjian er af tilstrækkelig overbevisende karakter.
- 153 Caterpillar fremhæver i øvrigt, at Maia ensidigt har besluttet at tage kontakt til Caterpillar og Bergerat, og at virksomhedens svar blot var et tilbud om at behandle Haladjian på samme måde som de øvrige reservedelskøbere, dvs. ved at anvende prislisten for detailsalg.

Rettens bemærkninger

- 154 Ingen af de af sagsøgeren fremførte argumenter gør det muligt at fastslå, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn fra Kommissionens side. I denne sag kritiserer sagsøgeren alene indholdet af de forskellige dokumenter, der nævnes og analyseres af Kommissionen for så vidt angår behandlingen af ordren af 24. februar 1993, uden at tilføje elementer, der kan anfægte konklusionen i den anfægtede beslutning på dette punkt, dvs. på den ene side vurderingen, hvorefter den samordning, der fandt sted mellem Maia og Caterpillar vedrørende behandlingen af denne ordre, ikke udgjorde nogen konkurrencebegrænsning i artikel 81 EF's forstand, og på den anden side vurderingen, hvorefter Maias pristilbud til Haladjian — den italienske tarif med en 10%-rabat — skete helt selvstændigt trods Caterpillars forslag om at anvende den nationale italienske tarif.

155 Ifølge den anfægtede beslutning forklares samordningen mellem Maia og Caterpillar for så vidt angår det svar, der skal gives på Haladjians ordre, som bl.a. fremgår af Maias interne note af 20. april 1993 tilsendt Caterpillar den 23. april 1993, ved den kontekst, hvori denne ordre indgår, og ved den omstændighed, at den nævnte ordre præciserede, at der havde været drøftelser mellem Haladjian og Caterpillar angående visse af ordrens elementer, nemlig bemyndigelsesbrevene fra Haladjians kunder.

156 Det skal imidlertid bemærkes, at tidligere foregik Maias salg til Haladjian via et net, hvori indgik ICBO i Italien og Schmidt i USA. Som følge af Caterpillars undersøgelse besluttede Maia endvidere at stoppe disse leverancer for at undgå en ophævelse af sin distributionsaftale, hvilket Caterpillar havde truet med (jf. skrivelse af 30.3.1993 fra M.A. til Schmidt, stævningens bilag 29). Under disse omstændigheder er den anfægtede beslutning ikke behæftet med åbenbare fejl, idet den omstændighed, at Maia konsulterede Caterpillar om, hvorledes virksomheden skulle forholde sig til ordren af 24. februar 1993, tillægges Maias vilje til ikke at miste sin distributionsaftale. Denne adfærd forklares ligeledes ved indholdet af den nævnte ordre, der redegør for kontrakterne med Caterpillar og købsbemyndigelserne underskrevet af de franske brugere, selv om sådanne kontrakter og sådanne bemyndigelser ikke er påkrævet ved salg inden for Fællesskabet mellem Italien og Frankrig. Maia har således lovligt kunne kontakte Caterpillar for at få flere omlysninger om dette spørgsmål.

157 Følgelig er den anfægtede beslutning ikke baseret på et åbenbart urigtigt skøn, når den konkluderer, at samordningen mellem Maia og Caterpillar begrundes ud fra konjunkturbestemte hensyn, der ikke gør det muligt at fastslå forekomsten af en hindring af forhandlernes salg til andre medlemsstater.

- 158 Hvad angår den selvstændige karakter af Maias tilbud — dvs. den nationale italienske tarif med en rabat på 10% — bemærkes, at den anfægtede beslutning ikke er åbenbart forkert, for så vidt som den fastslår, at selv om dette tilbud i det mindste delvist er foreslået af Caterpillar, der foreslog Maia at besvare Haladjian på grundlag af den nationale italienske tarif, er den truffet helt selvstændigt, således som det fremgår af formuleringen »såfremt vi er enige«, der indeholdes i Maias interne note af 20. april 1993, der fremstiller indholdet af de oplysninger, der blev givet telefonisk af en af Caterpillars repræsentanter til Maia vedrørende Haladjians ordre. Endvidere blev rabatten på 10% foreslået på Maias eget initiativ. Denne rabat illustrerer således det almindelige princip, der fastslås i den anfægtede beslutning, hvorefter distributøren frit kan foreslå den pris, han ønsker i forhold til forhandlerne. Under anvendelse af CES-systemet skal den nævnte distributør blot sikre sig, at han overholder de bestemmelser, der gælder for interzone-salg, hvilket ikke synes at være tilfældet her, henset til den omstændighed, at ordren af 24. februar 1993 går forud for bemyndigelsesbrevene fremsendt af de franske brugere.
- 159 Følgelig er den anfægtede beslutning ikke udtryk for et åbenbart urigtigt skøn, når den konkluderer, at Maias tilbud til Haladjian var udtryk for denne distributørs selvstændige vilje, og at dette tilbud ikke medførte en hindring for forhandlerens salg mellem medlemsstaterne.
- 160 Trods sine påstande desangående har sagsøgeren endvidere stadig ikke bevist, at Maias tilbud var diskriminerende i forhold til denne eller mere generelt var konkurrencebegrænsende. Navnlig bemærkes, at Kommissionen ikke kunne nå til en sådan vurdering, henset til de elementer, der var fremlagt, nemlig henvisningen til den internationale tarif i M.A.'s skrivelse til Schmidt af 30. marts 1993 (»Consumer price i dollars«) og i Maias interne note af 30. april 1993, eftersom den pågældende transaktion ikke henhørte under CES-systemet og under alle omstændigheder blev gennemført uden nogen dokumenteret intervention fra Caterpillars side på dette punkt.
- 161 Hvad angår Maias tilbud til den engelske forbruger C. af 26. januar og 21. februar 1994 til langt gunstigere priser end dem, som Maia foreslog Haladjian den 8. april

1993, bemærkes, at disse tilbud blev fremsat i italienske lire og ikke i dollars, og at de tidsmæssigt blev givet 10 og 11 måneder før Maias tilbud til Haladjian, hvor den italienske lire var udsat for alvorlige valutakurssvingninger. Da det ikke har kunnet fastslås, at en ordre fra Haladjian, indgivet på dette tidspunkt, blev behandlet anderledes end ordrer indgivet af en engelsk bruger, har Kommissionen derfor ikke anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at antage, at Haladjian ikke havde bevist, at Maia havde behandlet ham forskelligt på grundlag af tariffen, og at denne forskelsbehandling under alle omstændigheder kunne henføres til Caterpillar.

- 162 Hvad angår det tilbud, som Haladjian fik fra den italienske forhandler M., der fik leveringer fra Maia, og som kunne tilbyde Haladjian lavere priser end de priser, selskabet kunne opnå direkte hos Maia, bemærkes ligeledes, at dette tilbud ikke som sådan har tilstrækkelig beviskraft til at fastslå, at der er tale om en forskelsbehandling på grundlag af tariffen, som påstået af sagsøgeren. Intet i dette tilbud, angivet i dollars, viser, at den italienske forhandler har købt reservedelene hos Maia, som sagsøgeren foregiver. Da der ikke kan foretages en gyldig sammenligning med Maias tilbud til Haladjian, har Kommissionen derfor ikke anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at antage, at Haladjian ikke har bevist, at selskabet har været genstand for forskelsbehandling fra Maias side på grundlag af tariffen, og under alle omstændigheder, at denne forskelsbehandling kunne henføres til Caterpillar.

- 163 I øvrigt er sagsøgerens kritik af den påståede afpresning af Maia ikke relevant, eftersom truslen om en klage til Kommissionen vedrørende diskriminerende priser tydeligt fremgår af Haladjians skrivelse af 22. april 1993, hvori Maias tilbud afvises, og hvori der anmodes om Consumer price i dollars. I denne henseende modsiger begivenhedernes kronologi, som sagsøgeren gør gældende for at modbevise tilstedeværelsen af en sådan afpresning, selskabets påstande, eftersom det er sagsøgeren selv, der i sin skrivelse af 22. april 1993 truer med at henvende sig til fællesskabsmyndighederne for at vise sin utilfredshed med de tariffmæssige betingelser, som Maia den 8. april 1993 foreslår. Sagsøgerens argument vedrørende salg til Afrika er heller ikke relevant, for så vidt som det ikke har nogen indvirkning på begrundelsen i den anfægtede beslutning om Haladjians ordre og det svar, som Maia har givet herpå.

- 164 Det følger heraf, at sagsøgerens klagepunkt om dokumenterne vedrørende ordren af 24. februar 1993 skal forkastes

6. *Konklusion*

- 165 Det fremgår af det anførte, at sagsøgeren ikke har fremført elementer, der kan anfægte vurderingen i den anfægtede beslutning vedrørende anvendelsen af artikel 81 EF.
- 166 Hvad navnlig angår vurderingen af CES-systemets indvirkning på salg inden for EF/EFTA-zonen bemærkes, at ingen af de af sagsøgeren fremlagte elementer kan ændre den konklusion, som Kommissionen har draget efter en undersøgelse af klagen, nemlig at »der ikke er noget bevis for nogen konkurrencebegrænsning, der hindrer eller vanskeliggør handelen med reservedele inden for denne zone« (den anfægtede beslutning, punkt 7.1, s. 22, tredje afsnit).
- 167 Hvad angår vurderingen af CES-systemets påvirkning af interzone-salg mellem USA og EF/EFTA-zonen har sagsøgeren heller ikke fremført noget, der kan ændre Kommissionens konklusion ved afslutningen af den administrative procedure, hvorefter CES-systemet ikke isolerer fællesskabsmarkedet ved at forbyde konkurrence fra reservedele importeret fra USA til priser, der er lavere end de europæiske priser, og heller ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne af sådanne reservedele (den anfægtede beslutning, punkt 7.2, s. 25, første og andet led). I denne henseende bemærkes, at for at begrunde en anvendelse af konkurrencereglerne på en aftale vedrørende varer købt i USA med henblik på salg i Fællesskabet, skal denne aftale, på grundlag af en flerhed af retlige og faktiske omstændigheder, gøre det muligt med tilstrækkelig sandsynlighed at forudse, at den kan udøve en mere end ubetydelig indflydelse på konkurrencen i Fællesskabet og på

samhandelen mellem medlemsstater (jf. i denne retning Javico-dommen, præmis 16 og 18). Alene den omstændighed, at en adfærd afføder visse virkninger, uanset hvilke, på Fællesskabets økonomi, udgør ikke i sig selv en tilstrækkelig tæt forbindelse til at begrunde, at fællesskabsretten finder anvendelse. For at dette er tilfældet, skal denne påvirkning være væsentlig, dvs. mærkbar og ikke ubetydelig.

168 Det første anbringende skal herefter forkastes.

D — Det andet anbringende vedrørende den anfægtede beslutnings begrundelse om anvendelsen af artikel 82 EF

1. Klagens indhold

169 Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning er forkert, når den i punkt 8 påstår, at klagen ikke gjorde en tilsidesættelse af artikel 82 EF gældende.

170 Retten bemærker, at hvad angår påstanden om en tilsidesættelse af artikel 82 EF anføres i klagen i sidste afsnit alene, at Caterpillars adfærd »kunne anses for et misbrug af en dominerende stilling, som er forbudt efter artikel 82 EF«, og at Haladjian stod til Kommissionens rådighed for at være denne behjælpelig med at beskrive det relevante marked, Caterpillars dominerende stilling og selskabets misbrug heraf, såfremt Kommissionen fandt det nødvendigt at undersøge dette. Endvidere bemærkes, at sagsøgeren i sit indlæg om artikel 6-skrivelsen på dette

punkt har erkendt, at grunden til, at selskabet ikke har uddybet dets påstande om en tilsidesættelse af artikel 82 EF i klagen, beror på, at det var — og stadig er — overbevist om, at den adfærd, som Caterpillar foreholdes, var i strid med artikel 81 EF. Da klagen ikke indeholder nogen som helst antydning om, hvorledes Caterpillars adfærd kunne udgøre et misbrug af en dominerende stilling, er det således med urette, at sagsøgeren foreholder Kommissionen i den anfægtede beslutning at have fastslået, at sagsøgeren i sin klage ikke gør gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 82 EF.

2. Påstandene i den sammenfattende note af 11. august 2000

¹⁷¹ I den anfægtede beslutnings punkt 8 fastslås, at Haladjian alene i den sammenfattende note af 11. august 2000 udtrykkeligt, men generelt og uden at føre bevis herfor, har fremført anbringenderne vedrørende tilsidesættelser af artikel 82 EF, der alene vedrører visse former for misbrugsadfærd nævnt i denne bestemmelse. Selv om det antages, at Caterpillar har en dominerende stilling på markedet for dens reservedele, forkastes disse klagepunkter imidlertid i den anfægtede beslutning.

a) Den påståede pålæggelse af en urimelig transaktionspris

¹⁷² Hvad angår det første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 82 EF vedrørende pålæggelse af en urimelig transaktionspris fastslås i den anfægtede beslutning, at en sådan påstand ikke kan tages til følge, eftersom Caterpillar ikke pålægger nogen som helst pris, og dets distributører er frit stillet med hensyn til at fastsætte prisen over for forhandlere og brugere (den anfægtede beslutning, punkt 8, andet afsnit).

173 Sagsøgeren gør gældende, at denne vurdering er forkert, henset til Caterpillars pres på Maia i 1993. Endvidere er det væsentlige spørgsmål her, om den omstændighed, at Caterpillar forhøjer salgsprisen med 10% for de amerikanske distributører, der eksporterer reservedele til Europa, og ikke tillader den europæiske forhandler, der får forsyninger fra USA, at få mængderabatter, udgør en urimelig pris. I denne henseende har sagsøgeren anført, at selv om det antages, at en stigning kan anses for at holde den europæiske distributør, der befinder sig på det område, hvortil varerne eksporteres, »skadesløs«, går den straf, der pålægges den amerikanske eksportør, der eksporterer til Europa, langt videre end dette formål. Endvidere tages der i den anfægtede beslutning ikke hensyn til de oplysninger, som sagsøgeren fremlagde under den administrative procedure, hvad angår den forskelsbehandling, som den europæiske bruger, der direkte eller via en europæisk forhandler køber i USA i dollars til markedsprisen, udsættes for i forhold til de europæiske distributører, der køber i Belgien i europæisk valuta til en pris, der nødvendigvis indebærer en lavere dollarkurs end den reelle. Denne støtte, som Caterpillar herved yder sine europæiske distributører, fordrejer markedsvilkårene, idet det gør det muligt for dem at modstå import fra USA.

174 Retten bemærker først og fremmest og generelt, at anbringenderne om tilsidesættelse af artikel 82 EF, fremført for første gang af sagsøgeren i den sammenfattende note af 11. august 2000, alene vedrører det forhold, at Caterpillar pålagde Haladjian og andre europæiske forhandlere ugunstige og forskelsbehandlende salgsbetingelser, og følgelig, »at [Caterpillars] adfærd kunne udgøre et misbrug af en dominerende stilling i artikel 82's forstand, navnlig i form af pålæggelsen af urimelige transaktionspriser, begrænsning af afsætningen til skade for forbrugerne og anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, alle overtrædelser der udtrykkeligt fremgår af artikel 82 EF«. Herved påberåber sagsøgeren sig en formel overtrædelse af artikel 82 EF uden at underbygge denne påstand med passende argumenter og uden at fremkomme med det mindste bevis til støtte for et sådant anbringende.

- 175 Hvad angår Haladjians første anbringende bemærkes, at sagsøgeren ikke bestrider, at Caterpillar giver sine distributører, heriblandt de amerikanske distributører, frihed til at fastsætte videresalgsprisen for reservedelene til deres kunder, såsom Haladjian. Sagsøgeren har herved alene gentaget de argumenter, der allerede er besvaret, eller de påstande, der ikke er understøttet af tilstrækkelige beviser.
- 176 Hvad angår Caterpillars påståede pres på Maia i 1993 gør undersøgelsen af den kontakt, der har været mellem disse to virksomheder i forbindelse med ordren af 24. februar 1993, og som blev foretaget i forbindelse med det første anbringende, det muligt at fastslå, at Kommissionen ikke har anlagt noget åbenbart urigtigt skøn ved at antage, at denne kontakt måtte forklares ud fra den særlige sammenhæng, hvori denne ordre indgik (jf. ovenfor, præmis 155 og 156). Af samme grunde gør denne kontakt det ikke muligt at anse de af Haladjian påståede urimelige transaktionspriser for tilstrækkeligt bevist. Det samme gælder for en europæisk forhandlers mulighed for at opnå mængderabatter hos Caterpillars amerikanske distributører, idet dette spørgsmål blev undersøgt i forbindelse med det første anbringende og ikke gør det muligt at fastslå forekomsten af en eventuel konkurrencebegrænsning i denne sag (jf. ovenfor, præmis 62).
- 177 I øvrigt er sagsøgerens påstand, hvorefter Caterpillars prisstigning på 10% for dennes amerikanske distributører i tilfælde af ordrer på reservedele, der eksporteres til EF/EFTA-zonen, går videre end nødvendigt inden for CES-systemet, ikke understøttet af noget som helst bevis vedrørende den uforholdsmæssige eller ubegrundede karakter af denne foranstaltning. En sådan påstand er derfor ikke tilstrækkelig til at anfægte de objektive grunde til den prisforskel, der praktiseres af Caterpillar i forhold til virksomhedens amerikanske distributører i tilfælde af eksportsalg som omhandlet i den anfægtede beslutning, dvs. i det væsentlige nødvendigheden af at bevare kvaliteten og integriteten i dets europæiske distributionsnet.

178 Tilsvarende er oplysningerne om udviklingen i Bergerats priser i Frankrig og de af Haladjian opnåede priser i USA mellem 1992 og 2000, som er fremlagt under den administrative procedure, bilagt den sammenfattende note af 11. august 2000, som sagsøgeren har fremført som bevis på, at selskabet blev forskelsbehandlet i forhold til Caterpillars europæiske distributører, idet det skulle betale sine køb i USA i dollars, mens de europæiske distributører kan købe i Europa hos Caterpillar Overseas og betale i europæisk valuta baseret på en for dem gunstig dollarkurs, ikke tilstrækkelige til at drage den anfægtede beslutnings vurdering af den påståede pålæggelse af urimelige transaktionspriser i tvivl. Disse af Haladjian konstaterede prisforskelle kan for det første forklares med stigningen i dollarkursen i forhold til europæisk valuta i perioden 1992/2000, og for det andet med de nødvendige hensyn, der er forbundet med Caterpillars distributionsnet, idet Caterpillar i sin handelspolitik kan beslutte at undgå, at selskabets europæiske distributører lider under den fulde virkning af valutakurssvingninger. Endvidere og især kan situationen for de europæiske forhandlere ikke sammenlignes med situationen for Caterpillars europæiske distributører, da førstnævnte ikke er underlagt de kontraktuelle forpligtelser, som sidstnævnte er underlagt.

179 Følgelig har sagsøgeren ikke godtgjort, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved undersøgelsen af selskabets påstand om en tilsidesættelse af artikel 82 EF på grund af Caterpillars pålæggelse af en urimelig transaktionspris.

b) Den påståede begrænsning af afsætningen til skade for forbrugerne

180 Hvad angår den anden påstand om tilsidesættelse af artikel 82 EF vedrørende en begrænsning af afsætningen til skade for forbrugerne fremgår det af den anfægtede beslutning, at denne påstand er ugrundet, eftersom brugerne uden hindring kan få

leverancer fra hele verden, og at forhandlerne kan få forsyninger i andre zoner ved at angive identiteten af brugerne i den geografiske zone, der er bestemmelsessted for de bestilte dele (den anfægtede beslutning, punkt 8, andet afsnit).

- 181 Sagsøgeren har anfægtet denne vurdering og anført, at beslutningen ikke tager hensyn til tungheden og stivheden i CES-systemet, der kræver oplysninger, som går ud over det nødvendige. Den omstændighed, at den europæiske forhandler ikke kan opbygge et lager i USA, hvor reservedelene er billigere, selv på vegne af en anmeldt bruger, bevirker ligeledes, at mulighederne for at forsyne de europæiske brugere begrænses. Sagsøgeren har herved henvist til attestationer udfærdiget i januar og februar 1993 af to af selskabets kunder, hvori der gives udtryk for ønsket om, at sagsøgeren kan opbygge et væsentligt lager af reservedele.
- 182 Retten bemærker, at det fremgår af undersøgelsen af argumenterne fremført i forbindelse med det første anbringende, at ingen af disse argumenter gør det muligt at konkludere, at ordrerne indgivet af de europæiske brugere, der har givet Haladjian fuldmagt inden for rammerne af CES-systemet, ikke er blevet opfyldt (jf. ovenfor, præmis 74-77). Afsætningen er således ikke, som sagsøgeren påstår, begrænset til skade for brugerne.
- 183 Endvidere skal der ligeledes tages hensyn til den omstændighed, at de europæiske brugeres helt legitime ønske om at kunne få reservedele fra USA, hvor de er billigst, må afvejes i forhold til Caterpillars handelspolitik — godkendt af Kommissionen — hvorved Caterpillar ønsker at begrænse sådant interzone-salg for at begunstige selskabets europæiske distributører, der, for at opretholde en lokal tilstedeværelse og tilbyde samtlige de af Caterpillar ønskede serviceydelser, såsom salg af byggepladsmaskiner, skal påtage sig omkostninger, som de europæiske forhandlere, der får leveringer fra USA på vegne af de europæiske brugere, ikke pålægges. Sagsøgerens argumenter gør det således ikke muligt at anfægte denne situation, der afvejer de pågældende parters interesser, på trods af de af Haladjians to kunders udtrykte

ønske om at maksimere deres forsyningsmuligheder uden hensyntagen til Caterpillars egne interesser og virksomhedens distributionsnet.

184 Følgelig har sagsøgeren ikke godtgjort, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved undersøgelsen af selskabets påstand om forekomsten af en tilsidesættelse af artikel 82 EF på grund af Caterpillars begrænsning af afsætningen til skade for forbrugerne.

c) Den påståede anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere

185 Hvad angår den tredje påstand om tilsidesættelse af artikel 82 EF i form af anvendelsen af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere fastslår den anfægtede beslutning, at klageren ikke har fremført noget, der kan bevise, at selskabet har været offer for en forskelsbehandling i forhold til andre forhandlere. CES-systemet behandler derimod samtlige de europæiske forhandlere ens (den anfægtede beslutning, punkt 8, andet afsnit).

186 Sagsøgeren gør gældende, at det relevante spørgsmål her ikke vedrører en forskelsbehandling i forhold til de øvrige europæiske forhandlere, men en forskelsbehandling i forhold til de øvrige europæiske købere — distributører, forhandlere og brugere — for sammenlignelige mængder. Den omstændighed, at CES-systemet kun accepterer de europæiske forhandlere, som Haladjian, såfremt de har fuldmagt fra slutbrugerne, medfører, at de pålægges betingelser, som ikke er objektivt begrundet, og hvis eneste formål er at reducere mulighederne for et alternativt tilbud.

187 Retten bemærker, at sagsøgeren heller ikke her kan påberåbe sig samme forretningsmæssige behandling som den, Caterpillar giver sine europæiske dis-

tributører, eftersom disse distributører er bundet af kontraktuelle forpligtelser, som Haladjian ikke er underlagt. Denne kategori af købere adskiller sig således fra de forhandlere og brugere, der ikke er bundet af sådanne forpligtelser.

- 188 Følgelig har sagsøgeren ikke godtgjort, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved undersøgelsen af dets påstand om en tilsidesættelse af artikel 82 EF i form af anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere.

3. *Sagsøgerens øvrige klagepunkter*

- 189 Sagsøgeren anfægter den anfægtede beslutning, idet den heri helt ser bort fra Caterpillars øvrige praksis, der udgør en systematisk udelukkelsespolitik i forhold til sagsøgeren, eftersom selskabet er de europæiske distributørers eneste konkurrent i Europa. Denne praksis, der for størstedelens vedkommende udøves af Caterpillar og Bergerat, består i at overvåge forsyningerne, de »huller« i CES-systemet, der gør det muligt for Bergerat at hverve sagsøgerens kunder, »profit-overførsels«-godtgørelse til Bergerat, der gør det muligt for denne virksomhed at få kendskab til størrelsen af de køb, som Haladjian har foretaget i USA for sine franske kunders regning, og ved handlinger, der skal bringe selskabets aktiviteter samt i almindelighed forhandlernes aktiviteter i miskredit ved at antyde, at der ikke kan garanteres for kvaliteten og ægtheden af de dele, disse sælger.
- 190 Retten bemærker, at sagsøgeren ikke har fremført disse klagepunkter, og navnlig ikke dem, der vedrører Bergerats handlinger, under den administrative procedure i form af påstande om en tilsidesættelse af artikel 82 EF. Kommissionen kan derfor ikke foreholdes ikke at have undersøgt disse klagepunkter i den anfægtede beslutning.

4. *Konklusion*

- 191 Det fremgår af det anførte, at sagsøgerens argumenter vedrørende den anfægtede beslutnings begrundelse om anvendelsen af artikel 82 EF ikke gør det muligt at ændre Kommissionens bedømmelse af de faktiske og retlige forhold. Det andet anbringende skal herefter forkastes.

E — *Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af procedurereglerne*

1. *Klagepunktet om procedurens urimelige varighed*

- 192 Sagsøgeren konstaterer, at den administrative procedure, lige fra indgivelsen af klagen til beslutningen om afvisning, har varet næsten ti år, og gør gældende, at en sådan varighed er urimelig. Undersøgelsen har været for lang, idet der hengik syv år fra indgivelsen af klagen i oktober 1993 til september 2000, hvor Kommissionens tjenestegrene mundtligt informerede sagsøgeren om deres hensigt om at henlægge klagesagen. Tilsvarende har det været nødvendigt for sagsøgeren at foretage adskillige henvendelser fra oktober 2000, herunder et passivitetssøgsmål, for at opnå artikel 6-skrivelsen og den endelige beslutning. Endvidere kan den administrative procedures urimelige varighed have påvirket indholdet af sagsakterne, idet sagsøgeren herved fortabte mulighederne, for at indsamle yderligere beviser vedrørende priserne, efterhånden som CES-systemet blev gennemført.

- 193 Retten bemærker først, at i det tilfælde, hvor den anfægtede beslutning er en beslutning om at afvise klagen, kan den omstændighed, at der under en sådan sag hengår urimelig lang tid til behandlingen heraf, i princippet ikke påvirke selve indholdet af den endelige beslutning, som Kommissionen træffer. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, ændrer længden af denne periode nemlig ikke ved de elementer i sagens realitet, som godtgør — eller afkræfter — at konkurrencereglerne er tilsidesat, eller som begrunder, at Kommissionen undlader at iværksætte en undersøgelse (Domstolens kendelse af 13.12.2000, sag C-39/00 P,

SGA mod Kommissionen, Sml. I, s. 11201, præmis 44). Varigheden af en klages undersøgelse er således i princippet ikke til skade for klageren, når klagen afvises.

¹⁹⁴ Endvidere har sagsøgeren ikke på relevant vis godtgjort, hvorledes de faktiske elementer, der er taget hensyn til i den anfægtede beslutning, kan være påvirket af eller ændret ved den administrative procedures varighed.

¹⁹⁵ I øvrigt bemærkes, at det må anses for et almindeligt fællesskabsretligt princip, som er knyttet til princippet om god forvaltningsskik, at Kommissionen handler inden for en rimelig frist, når den træffer afgørelser i forbindelse med administrative procedurer inden for konkurrencepolitikken (jf. om klageafvisninger Domstolens dom af 18.3.1997, sag C-282/95 P, Guérin automobiles mod Kommissionen, Sml. I, s. 1503, præmis 37 og 38). Det må vurderes ud fra hver enkelt sag, om varigheden af en sådan administrativ procedure kan anses for rimelig, navnlig henset til den sammenhæng, hvori sagen indgår, de forskellige led i den administrative procedure, som Kommissionen skal følge, sagens kompleksitet og dens betydning for de involverede parter (Rettens dom af 22.10.1997, forenede sager T-213/95 og T-18/96, SCK og FNK mod Kommissionen, Sml. II, s. 1739, præmis 57).

¹⁹⁶ I denne sag beror procedures varighed på kompleksiteten af de faktiske omstændigheder, der vedrører en stor virksomheds handelspolitik på verdensplan og på europæisk plan, og nødvendigheden af at undersøge en række påstande om dokumenter, fremlagt af sagsøgeren. Således har sagsøgeren ud over klagen, indgivet den 18. oktober 1993, som indgik i en procedure, der allerede var indledt af Kommissionen mod Caterpillar ved fremsendelsen af klagepunktsmeddelelsen af 12. maj 1993, til Kommissionen fremsendt adskillige skrivelser, i april og maj 1994, i august 1995, i maj og august 1997, i november og december 1997 og i august 2000, for at meddele Kommissionen nye forhold eller gøre bemærkninger til proceduren. Som følge af artikel 6-skrivelsen, der blev tilsendt sagsøgeren den 19. juli 2001, fremsendte selskabet ligeledes omfangsrige bemærkninger den 22. oktober 2001,

som Kommissionen skulle undersøge, inden den kunne vedtage den anfægtede beslutning den 1. april 2003.

- ¹⁹⁷ Følgelig skal klagepunktet om den administrative procedures urimelige varighed forkastes.

2. Klagepunkterne om manglende omhu og upartiskhed i undersøgelsen af klagen og manglende begrundelse i den anfægtede beslutning

- ¹⁹⁸ Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ikke har udvist omhu og upartiskhed, idet den afviste klagen uden at undersøge situationen på det relevante marked, selv om Kommissionen rådede over oplysninger herom, nemlig en tabel, vedlagt klagen, der viste nedgangen i Haladjians salg i perioden fra 1989 til 1992, hvilket tab blev ajourført i 1999, samt oplysninger vedrørende solgte varer og priserne hos de forskellige distributører i Europa og USA, der var meddelt af Haladjian eller distributørerne. Endvidere har sagsøgeren anført, at Kommissionen i den anfægtede beslutning burde have forklaret, hvorfor den besluttede at afvise klagen, når den i syv år havde antydnet det modsatte. I denne henseende har sagsøgeren anført, at Kommissionen i skrivelse af 13. april 1995 havde meddelt, at visse dele i sagsakterne var af »særlig betydning«, og at en skrivelse fra den daværende konkurrencekommissær, Van Miert, af 15. juni 1999 gav anledning til at antage, at Caterpillar ville blive genstand for en klagepunktsmeddelelse.

- ¹⁹⁹ Retten bemærker, at Kommissionen ikke er forpligtet til i begrundelsen for de beslutninger, den træffer for at sikre anvendelsen af konkurrencereglerne, at tage stilling til alle de argumenter, som de berørte parter har gjort gældende til støtte for deres anmodning. Det er tilstrækkeligt, at Kommissionen redegør for de faktiske og

retlige betragtninger, der har været af væsentlig betydning for beslutningen (Rettens dom af 17.7.1998, sag T-111/96, ITT Promedia mod Kommissionen, Sml. II, s. 2937, præmis 131).

200 Hvad angår påstanden, hvorefter Kommissionen ikke har undersøgt situationen på det pågældende marked, bemærkes, at den anfægtede beslutning i punkt 4 definerer det pågældende marked for så vidt angår såvel de pågældende produkter, dvs. byggepladsmaskiner og dertil hørende reservedele, som det nævnte markeds geografiske omfang. Endvidere redegøres der i den anfægtede beslutning klart for de faktiske og retlige betragtninger, der begrundet en afvisning af klagen for så vidt angår påstandene om tilsidesættelse af artikel 81 EF og 82 EF. Kommissionen kan herefter ikke foreholdes, at den ikke, i den administrative procedure eller i den anfægtede beslutning, har henholdt sig til de dokumenter, som sagsøgeren ikke har kunnet bevise er væsentlige.

201 I øvrigt skal fremhæves, at Kommissionen i dens skrivelse af 13. april 1995 alene spurgte sagsøgeren om, hvilke, blandt de dokumenter i sagsakterne, der var af særlig interesse, der kunne være fortrolige i forhold til Caterpillar, og som sådan ikke kunne meddeles denne virksomhed. I skrivelser af 15. juni 1999 til sagsøgeren fra kommissær Van Miert anførtes endvidere alene, at »som følge af den nylige dom i Javico-sagen er tjenestegrenene i færd med at afslutte konsultationsprocedurene forud for afsendelsen af en ny klagepunktsmeddelelse«, og at klageren imidlertid måtte tage i betragtning, at »det var umuligt [for ham] på dette trin, at foregribe udgangen på denne konsultation«. Disse dokumenter gjorde det således ikke muligt at fastslå, at Kommissionen, i løbet af de syv år, havde givet sagsøgeren anledning til at antage, at Kommissionen ville meddele Caterpillar pålæg i henhold til artikel 81 EF og 82 EF, snarere end at afvise klagen, og at dokumenterne ikke skulle undersøges i forbindelse med den endelige afgørelse.

202 Følgelig skal klagepunkterne om manglende omhu og upartiskhed i undersøgelsen af klagen og manglende begrundelse i den anfægtede beslutning forkastes.

3. Klagepunktet om en tilsidesættelse af artikel 6 i forordning nr. 2842/98

203 Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 6 i forordning nr. 2842/98, som bestemmer, at hvis Kommissionen er af den opfattelse, at der ud fra de oplysninger, den er i besiddelse af, ikke er grundlag for at efterkomme en begæring, meddeler den klagens ophavsmand grundene hertil og giver vedkommende en frist til at fremsætte sine skriftlige bemærkninger hertil. I denne sag har Kommissionen ikke givet den mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til de påtænkte grunde til afvisningen af klagen. Således kritiseres sagsøgeren i den anfægtede beslutning for ikke at have fremlagt et vist antal beviser, bl.a. hvad angår Maias køb til Consumer price i dollars før den 14. februar 1993 eller den omstændighed, at ordrerne til Maia var bestemt til Frankrig og ikke til Afrika, uden at sagsøgeren har haft mulighed for at argumentere for disse spørgsmål i bemærkningerne til artikel 6-skrivelsen.

204 Imidlertid bemærker Retten, at Kommissionen i artikel 6-skrivelsen anførte, at den efter at have gennemgået de forskellige dokumenter modtaget i forbindelse med den administrative procedure måtte konkludere, at »det ud fra sagsakterne ikke var muligt for den at efterkomme begæringen«. Hvad nærmere angår dokumenterne om Maia fremgår følgende af artikel 6-skrivelsen:

»Maia leverer dele til ICBO og Schmidt til andre priser (»Consumer price« i dollars eller »international tarif« i dollars) — og tilsyneladende væsentligt lavere priser — end den italienske tarif, idet disse sidstnævnte selskaber foregiver, at disse dele skal leveres til USA, hvortil eksport til den sædvanlige europæiske pris normalt ikke er rentabel, da priserne i USA er meget lavere end i Europa. Disse dele er i virkeligheden tiltænkt Haladjian [...] til selskabets forretningsaktiviteter i Afrika og Frankrig.«

- 205 Det er som svar på denne begrundelse, som Kommissionen havde til hensigt at følge, at Haladjian, uden at føre bevis herfor, gør gældende, at reservedelene købt via ICBO og Schmidt var bestemt til Frankrig, og at det var åbenbart, at Maia ikke turde levere til Haladjian, idet Caterpillar havde truet Maia med at opsigte aftalen. Herefter kan sagsøgeren ikke være overrasket over, at der i den anfægtede beslutning tages stilling til disse bemærkninger, idet det anføres, at Haladjian aldrig har bevist, at selskabet har kunnet købe til den internationale tarif hos Maia, og heller ikke har bevist, at køb via ICBO og Schmidt var bestemt til Frankrig og ikke Afrika.
- 206 Følgelig skal klagepunktet om en tilsidesættelse artikel 6 i forordning nr. 2842/98 forkastes.

4. *Klagepunkterne om en tilsidesættelse af retten til aktindsigt*

- 207 Sagsøgeren gør gældende, at det ved skrivelse af 23. oktober 2001 anmodede høringskonsulenten om en kopi af de to dokumenter nævnt i artikel 6-skrivelsen, nemlig informationerne om de priser, som visse af Caterpillars europæiske distributører havde givet (jf. artikel 6-skrivelsen, punkt 5.1), og de dokumenter fra Leverton, som Kommissionen var i besiddelse af [jf. artikel 6-skrivelsen, punkt 7.1, litra d)]. Ved skrivelse af 10. december 2001 svarede høringskonsulenten for det første, at oplysningerne vedrørende de priser, som Caterpillar anvendte i forhold til sine forskellige distributører, var fortrolige, og anførte samtidig, at eftersom den påtænkte afvisning af klagen ikke var begrundet i det specifikke prisniveau, var kendskabet til disse dokumenter ikke uomgængeligt nødvendigt for klageren. På den anden side præciserede høringskonsulenten, at det ikke-meddelte dokument fra Leverton forbød sidstnævnte at benytte dets amerikanske datterselskab med henblik på forsyninger uden om CES-systemet. Høringskonsulenten konkluderede på grundlag heraf, at dette dokument ikke var relevant for afvisningen af klagen.

- 208 Sagsøgeren gør imidlertid gældende, at i modsætning til høringskonsulentens opfattelse var et dokument vedrørende måden, hvorpå Caterpillar anvender CES-systemet på en europæisk distributørs amerikanske datterselskab, særdeles relevant for sagens behandling, idet dette dokument gjorde det muligt at analysere virkningerne af CES-systemet på konkurrencen inden for Fællesskabet. Endvidere har sagsøgeren anført, at artikel 6-skrivelsen indeholdt visse oplysninger om Caterpillars priser til virksomhedens distributører, mens den anfægtede beslutning ikke indeholder nogen som helst betragtninger herom. Sådanne oplysninger er imidlertid relevante med henblik på at fastslå indholdet af Caterpillars prispolitik over for virksomhedens distributører. Det vil således være nyttigt at undersøge, om der findes en samordning mellem de målrettede rabatter, som Bergerat har foreslået visse af Haladjians kunder i 1993, og Caterpillars pris til denne distributør på dette tidspunkt, eller mere generelt, om Caterpillars priser til dens distributører adskiller sig væsentligt fra prisen til de amerikanske distributører og i givet fald hvorfor.
- 209 I øvrigt har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning ikke tager hensyn til den omstændighed, at en ansat hos Maia i forbindelse med den administrative procedure har erkendt, at Caterpillar fratog vedkommende rabatter i tilfælde af salg til Haladjian.
- 210 På denne baggrund har sagsøgeren anmodet Retten om at træffe enhver nyttig foranstaltning med henblik på at undersøge, om Kommissionens sagsakter indeholder elementer, der ikke er taget i betragtning, eller som denne har analyseret forkert, for således at undersøge, om beslutningen reelt er begrundet i korrekte omstændigheder, og om den er baseret på et åbenbart urigtigt skøn ud over de forhold, som sagsøgeren allerede har bragt frem. Denne anmodning viser, at sagsøgeren er bekendt med, at det i kraft af klager ikke har en så omfattende ret til aktindsigt som de virksomheder, der er genstand for Kommissionens undersøgelse. Sagsøgeren har heller ikke anmodet om at skulle have adgang til forretningshemmeligheder. Sagsøgeren har derfor foreslået Retten at få meddelt sagsakterne, eller i det mindste ethvert dokument, som Retten finder relevant med henblik på at fjerne enhver usikkerhed for at kunne finde en løsning på tvisten.

- 211 Retten bemærker, at sagsøgerens argumenter i forbindelse med klagepunktet om en tilsidesættelse af retten til aktindsigt på ingen måde undergraver høringskonsulentens vurdering, hvorefter indholdet i de pågældende dokumenter var fortroligt af hensyn til forretningshemmeligheder. Der kan derfor ikke være tale om en tilsidesættelse af retten til aktindsigt.
- 212 Med henblik på at kritisere høringskonsulentens vurdering, hvorefter kendskabet til de pågældende dokumenter på igen måde var uomgængeligt nødvendigt for at forstå, hvorfor Haladjians klage blev afvist, har sagsøgeren alene helt hypotetisk og fremadvendt, angivet, hvilken interesse Kommissionen kunne have i at undersøge Caterpillars prispolitik over for sine distributører. Hertil bemærkes, at Kommissionen efter en klage om tilsidesættelse af artikel 81 EF og 82 EF ikke er forpligtet til at indlede en sag for at fastslå de påståede tilsidesættelser, men blot omhyggeligt at undersøge de faktiske og retlige elementer, som klageren har bragt til dens kendskab med henblik på at vurdere, om disse elementer bevirker, at der er tale om en adfærd, der kan fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne (jf. ovenfor, punkt 26-28). Kommissionen kan derfor ikke kritiseres for i den anfægtede beslutning ikke at være gået i detaljer med Caterpillars prispolitik over for selskabets distributører, eftersom denne beslutning i tilstrækkelig grad nævner, hvorfor Hajadjians påstande om tilsidesættelse af artikel 81 EF og 82 EF skal forkastes.
- 213 Retten finder det derfor ikke nødvendigt at tage processuelle skridt med henblik på at kræve, at Kommissionen fremlægger samtlige dokumenter af relevans for løsningen af tvisten som svar på sagsøgerens anmodning herom.

- 214 Endelig bemærkes, at sagsøgeren ikke for første gang under retssagen kan henvise til den omstændighed, at en af intervenienterne under et møde i kommissær Van Mierts kabinet den 29. juni 1998 anførte, at »under en kontrolundersøgelse erkendte en leder [skriftligt] hos Maia, at hvis Caterpillar var bekendt med, at selskabet solgte til Haladjian, ville dets rabatter [blive] ophævet« som begrundelse for, at den anfægtede beslutning bør annulleres. Selv om dette var tilfældet, hvilket ikke fremgår af sagsakterne, er dette ikke i sig selv tilstrækkeligt til at drage den anfægtede beslutning i tvivl, eftersom det heraf fremgår, at Caterpillar før februar 1993 havde truet Maia med at ophæve virksomhedens distributionsaftale, såfremt det viste sig, at den omgik bestemmelserne i CES-systemet ved at foretage interzone-salg uden af overholde de pågældende bestemmelser. Kommentaren fra lederen hos Maia, som beskrevet ovenfor, er således helt i tråd med Caterpillars trussel om at ophæve distributionsaftalen, såfremt Maia fortsatte med at sælge til ICBO/Schmidt, hvis virksomhed blev påklaget i den anonyme skrivelse af februar 1990.
- 215 Følgelig skal klagepunkterne om en tilsidesættelse af artikel 6 i forordning nr. 2842/98 forkastes.
- 216 Det følger heraf, at det tredje anbringende i det hele skal forkastes.
- 217 Herefter skal Kommissionen i det hele frifindes.

Sagens omkostninger

- 218 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da

sagsøgeren har tabt sagen, og da Kommissionen har nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes betale sagens omkostninger, bør sidstnævnte pålægges at bære sine egne omkostninger og at betale Kommissionens samt intervenienternes omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Første Afdeling)

- 1) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.**

- 2) **Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens og intervenienternes omkostninger.**

García-Valdecasas

Cooke

Trstenjak

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. september 2006.

E. Coulon

R. García-Valdecasas

Justitssekretær

Afdelingsformand

Indhold

Sagens baggrund	II - 3785
A — De pågældende selskaber	II - 3785
B — Administrative procedurer	II - 3786
1. Proceduren indledt af Kommissionen mod Caterpillar	II - 3786
2. Den som følge af Haladjians klage indledte procedure	II - 3786
Retsforhandlinger og parternes påstande	II - 3788
Retlige bemærkninger	II - 3790
A — Indledende bemærkninger om omfanget af Kommissionens forpligtelser i forbindelse med behandling af en klage om tilsidesættelse af artikel 81 EF og 82 EF	II - 3790
B — Generel præsentation af »CES-systemet«, Haladjians klagepunkter og den anfægtede beslutning	II - 3793
1. Beskrivelse af CES-systemet	II - 3793
2. Haladjians klagepunkter	II - 3796
3. Den anfægtede beslutning og Haladjians sagsanlæg	II - 3796
C — Det første anbringende om eksistensen af åbenbart urigtige skøn vedrørende de faktiske omstændigheder og urigtig retsanvendelse hvad angår anvendelsen af artikel 81, stk. 1, EF	II - 3798
1. Klagepunkterne vedrørende CES-systemet	II - 3799
a) Virkningen af begrænsningen af interzone- salg	II - 3799
Parternes argumenter	II - 3799
Rettens bemærkninger	II - 3801
b) Klagepunktet om listen over interzone-forhandlere	II - 3804
c) Klagepunktet om overvågning af bestemmelsesstedet for interzone-salg	II - 3805
d) Klagepunktet om forsinkelsen i tildelingen af CES-koder	II - 3806

2. Klagepunkterne om Caterpillars skrivelse af 15. december 1982 til selskabets europæiske distributører	II - 3808
3. Klagepunktet om dokumenterne vedrørende Bergerat og Bergerats tilbud til Haladjians kunder	II - 3810
a) Klagepunktet om Caterpillars skrivelse af 19. juli 1990 til Bergerat	II - 3810
Den anfægtede beslutning	II - 3810
Parternes argumenter	II - 3811
Rettens bemærkninger	II - 3812
b) Klagepunktet om Bergerats tilbud til Haladjians kunder	II - 3813
Den anfægtede beslutning	II - 3813
Parternes argumenter	II - 3814
Rettens bemærkninger	II - 3815
4. Klagepunkterne om dokumenterne vedrørende Leverton	II - 3818
a) Den anfægtede beslutning	II - 3818
b) Parternes argumenter	II - 3818
c) Rettens bemærkninger	II - 3819
5. Klagepunkterne om dokumenterne vedrørende Maia	II - 3820
a) Dokumenterne vedrørende Maia/ICBO/Schmidt-nettet	II - 3820
Den anfægtede beslutning [punkt 6.3 og punkt 7.1, litra c)]	II - 3820
Parternes argumenter	II - 3822
Rettens bemærkninger	II - 3825
b) Dokumenterne vedrørende ordren af 24. februar 1993	II - 3828
Den anfægtede beslutning	II - 3828
Parternes argumenter	II - 3831
Rettens bemærkninger	II - 3835
	II - 3859

6. Konklusion	II - 3839
D — Det andet anbringende vedrørende den anfægtede beslutnings begrundelse om anvendelsen af artikel 82 EF	II - 3840
1. Klagens indhold	II - 3840
2. Påstandene i den sammenfattende note af 11. august 2000	II - 3841
a) Den påståede pålæggelse af en urimelig transaktionspris	II - 3841
b) Den påståede begrænsning af afsætningen til skade for forbrugerne ..	II - 3844
c) Den påståede anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere	II - 3846
3. Sagsøgerens øvrige klagepunkter	II - 3847
4. Konklusion	II - 3848
E — Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af procedurereglerne	II - 3848
1. Klagepunktet om procedures urimelige varighed	II - 3848
2. Klagepunkterne om manglende omhu og upartiskhed i undersøgelsen af klagen og manglende begrundelse i den anfægtede beslutning	II - 3850
3. Klagepunktet om en tilsidesættelse af artikel 6 i forordning nr 2842/98 ...	II - 3852
4. Klagepunkterne om en tilsidesættelse af retten til aktindsigt	II - 3853
Sagens omkostninger	II - 3856